

Skatteministeriet
Udkast (16)
4. April 2005

J. nr. 2003-411-0039

**Forslag
til
Lov om ændring af forskellige skattelove (investeringselskaber m.v. og hedgeforeninger)**

§ 1

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 974 af 21. september 2004 foretages følgende ændringer:

1. § 2 a affattes således:

”§ 2 a. Fortjeneste og tab på aktier, investeringsbeviser m.v. udstedt af et investeringselskab medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 4. Fortjeneste og tab opgøres efter reglerne i § 3, stk. 4. § 3, stk. 4, sidste pkt., gælder dog ikke. I de tilfælde, hvor den skattepligtige og selskabet har forskelligt indkomstår, træder værdien ved begyndelsen af selskabets indkomstår i stedet for værdien ved begyndelsen af den skattepligtiges indkomstår og værdien ved udgangen af selskabets indkomstår træder i stedet for værdien ved udgangen af den skattepligtiges indkomstår. For aktier som er erhvervet i løbet af selskabets indkomstår træder anskaffelsessummen i stedet for aktiernes værdi i begyndelsen af indkomståret. For aktier, som er afstået i løbet af selskabets indkomstår træder afståelsessummen i stedet for aktiernes værdi i slutningen af indkomståret

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst henføres fortjeneste og tab som nævnt i stk. 1 til dagen efter udgangen af det indkomstår i selskabet, som de vedrører. Ved skattepligts ophør eller ved flytning forinden af skattemæssigt hjemsted efter dobbeltbeskatningsoverenskomst træder værdien på det første af disse tidspunkter i stedet for værdien ved udgangen af indkomståret. Fortjeneste og tab henføres til samme tidspunkt. Ved salg henføres fortjeneste og tab til salgstidspunktet.

Stk. 3. Såfremt det på tidspunktet for salg af aktier og investeringsbeviser m.v. må antages, at kursændringer på det solgte i såvel det løbende år som det forrige år skal beskattes efter andre regler end stk. 1 og 2 er det disse regler, der gælder i stedet for stk. 1 og 2

Stk. 4. Ved et investeringselskab forstås:

1) Et investeringsinstitut i henhold til Rådets direktiv 85/611/EØF (UCITS- direktivet).

2) Et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v., og hvor andele i selskabet på forlangende af ihændeagerne skal tilbagekøbes for midler af selskabets formue. Med tilbagekøb sidestilles, at en tredjemand tilkendegiver overfor selskabet, at enten den pågældende eller en anden fysisk eller juridisk person på forlangende køber enhver andel til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi. Den indre værdi opgøres uden hensyntagen til goodwill, knowhow og lignende immaterielle rettigheder. Kravet om tilbagekøb på forlangende er opfyldt, selvom kravet kun imødekommes indenfor en vis frist.

Stk. 5. Et investeringsselskab, som nævnt i stk. 4, nr. 2, omfatter ikke et selskab m.v., hvis formue gennem datterselskaber hovedsagelig investeres i andre værdier end værdipapirer m.v. Ved et datterselskab forstås et selskab, hvori moderselskabet direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller 50 pct. af stemmerne.

Stk. 6. Et investeringsselskab, som nævnt i stk. 4, nr. 2, omfatter ikke et selskab m.v., som et andet selskab eller en fysisk person kontrollerer eller har væsentlig indflydelse på. Et selskab m.v. eller en person anses for at kontrollere eller have væsentlig indflydelse, når det opfylder betingelserne herfor i enten selskabsskattelovens § 32, stk. 6, eller ligningslovens § 16 H, stk. 2, 2 - 4. pkt.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 1 finder hverken anvendelse på fortjeneste og tab på omsættelige beviser for indskud i udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C eller på fortjeneste og tab på medlemskab af kontoførende foreninger jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Stk. 8. Bestemmelserne i § 6, stk. 8-9, § 13 a, stk. 1 -3, samt § 13 b finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. I tilfælde omfattet af stk. 1 finder §§ 2, 2 c, 2 e, 3 og 4 ikke anvendelse, jf. dog stk. 1, 2. pkt. Stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er nævnt i §§ 2 b og 2 d.”

2. I § 2 d, stk. 1, affattes 2. og 3. pkt. således :

”Investeringsforeningen kan vælge, at 1. pkt. ikke finder anvendelse, hvis foreningen udelukkende anbringer sin aktivmasse i kontanter og afledte finansielle instrumenter på dækket basis efter Finanstilsynets regler herom inden for en samlet ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse, i aktier som omhandlet i denne lov, bortset fra aktier omfattet af § 2 a, og konvertible obligationer samt retten til at tegne sådanne, samt i dens administrationsbygning.”

3. I § 2 d affattes *stk.7* således:

”*Stk. 7.* Valget i stk. 1 træffes i forbindelse med indsendelse af oplysninger til skatteministeren inden 1. maj efter § 16 C, stk. 1, 1. pkt. Valget træffes med virkning for begyndelsen af investeringsselskabets indkomstår. Hvis der vælges overgang i 2005 kan valget dog også træffes med virkning for en dag i løbet af året. Såfremt anbringelsesgrænserne i stk. 1, 2. pkt.

med virkning for en dag i løbet af året. Såfremt anbringelsesgrænserne i stk. 1, 2. pkt. overskrides i et år, eller oplysninger ikke indsendes rettidigt, er fortjeneste ved afståelse i det pågældende og de fire følgende år omfattet af stk. 1, 1. pkt. Det samme gælder, hvis valget ændres. Hvis anbringelsesgrænserne overskrides, eller oplysninger ikke indsendes rettidigt vedrørende de fire år, der følger efter det år, for hvilket valget er ændret, gælder 2. pkt. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om indsendelse af de nødvendige oplysninger til afgørelse af foreningens status efter stk. 1 herunder regler om administrationen af den i stk. 1, 2. pkt., nævnte grænse på 25 pct. ”

4. I § 5, stk. 5, ændres ”§ 6, stk. 8 og 9” til: ”§ 6, stk. 6, 8 og 9”.

5. § 2 f ophæves.

6. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ophæves ”§ 2 a.”.

8. § 6, stk. 6, affattes således:

”Stk. 6. I tilfælde hvor der ikke foretages effektiv udbetaling af et udlodningspligtigt beløb fra en udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, der samtidig er et investeringsinstitut i henhold til Rådets direktiv nr. 85/611/EØF (UCITS-direktivet), anses den manglende effektive udbetaling som et tillæg til den oprindelige andel, der anses for anskaffet på samme tidspunkt som den oprindelige andel og med en anskaffelsessum, der svarer til den manglende udbetaling. Det gælder dog kun, såfremt den manglende udbetaling ikke behandles af foreningen som et nyt indskud, der medfører en forøgelse af modtagerens nominelle andele i foreningen. Hvis anskaffelsessummen ikke kan fastslås, ansættes den til 0 kr.”

9. § 9, stk. 5 og 6, erstattes af følgende:

”Stk. 5. I tilfælde, hvor en bevisudstedende akkumulerende investeringsforening, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, et investeringselskab som nævnt i § 2 a, stk. 2, eller en bevisudstedende udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, ændrer skattemæssig status, uden at foreningen eller selskabet opløses, skal medlemmernes andele af foreningen eller selskabet anses for afstået på ændringstidspunktet til handelsværdien på dette tidspunkt. Indløsning af samtlige medlemmer sidestilles med opløsning.

Stk. 6. Aktier, der tilhører en forening eller et selskab, der ændrer skattemæssig status efter stk. 5, anses for afstået og anskaffet igen på samme tidspunkt til handelsværdien på dette tidspunkt.

Stk. 7. Ved ændring af skattemæssig status som nævnt i stk. 5 forstås, at gevinst og tab på ejernes aktier og andele m.v. i selskab eller forening fremover beskattes efter andre regler end hidtil. Ændring af en aktiebaseret udloddende forening til en obligationsbaseret udloddende forening eller omvendt anses dog ikke for en ændring af skattemæssig status. Ændring fra en forening, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, til en udloddende forening anses heller ikke for en ændring af skattemæssig status.

Stk. 8. For bevisudstedende udloddende foreninger opgøres handelsværdien af investeringsbeviset som nævnt i stk. 5 efter fradrag af mulige pligtige minimumsudlodninger.

Stk. 9. Overgang som nævnt i stk. 5, 1. pkt., til et investeringsselskab sker med virkning fra begyndelsen af selskabets eller foreningens indkomstår. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst henføres fortjeneste og tab som nævnt i stk. 1 til dagen efter statusændringen.

Stk. 10. I det første år, hvor årets fortjeneste eller tab på aktier, der er udstedt af et investeringsselskab, er omfattet af § 2 a, stk. 1, nedsættes værdien af andele i investeringsselskabet ved indkomstårets begyndelse med den faktiske udlodning efter statusændring i det omfang den vedrører tiden før. Ved overgang fra udloddende investeringsforening til investeringsselskab nedsættes værdien af andelene dog mindst med minimumsudlodningen som nævnt i stk. 8.

Stk. 11. For skattepligtige, der beskattes som deltagere i et interessentskab, og som overgår til beskatning som medlemmer af en bevisudstedende akkumulerende investeringsforening som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, eller som overgår til beskatning efter § 2 a, stk. 1, anses overgangen som afståelse af interessentskabets aktier til handelsværdien på det pågældende tidspunkt. For foreningen m.v. behandles overgangen som anskaffelse.”

Stk. 7 bliver herefter stk. 12

§ 2

I lov om en arbejdsmarkedsfond jf. lovbekendtgørelse.....foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, litra g, ændres ”ligningslovens § 16 A, stk. 10” til: ”ligningslovens § 16 A, stk. 9”.

§ 3

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (Fusionsskatteloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 821 af 30. september 2003 foretages følgende ændringer:

1. I § 1 ændres ordene ”Ved fusion af aktieselskaber” til: ”Ved fusion af aktieselskaber bortset fra de af selskabsskattelovens § 3, stk.1, nr. 19, omtalte skattefrie aktieselskaber” .

2. § 11, stk. 1, sidste pkt. udgår .

3. I § 14, stk. 1, ændres ”Bestemmelserne i kapitel 1 finder tilsvarende anvendelse” til: ”Kapitel 1 finder tilsvarende anvendelse i følgende tilfælde, når der ikke indgår et skattefrit selskab som nævnt i selskabsskattelovens § 3, stk.1, nr. 19, i fusionen:”.

4. I § 14 erstattes nr. 7 af følgende:

”7) Ved fusion af de af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, omfattede udloddende investeringsforeninger. Hvis den ene forening opfylder betingelserne i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, om anbringelse i aktier m.v. er det dog en betingelse, at den anden forening opfylder de samme betingelser.

8) Ved fusion af de i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, nævnte skattefrie selskaber.”

Nr. 8 bliver herefter nr. 9.

5. I § 15 a, stk. 4, indsættes efter nr. 2:

“3). Ved spaltning af de i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, nævnte skattefrie investeringsforeninger dog under forudsætning af, at den eller de modtagende selskaber omfattes af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19.”

6. I § 15 b, stk. 4, udgår 10. pkt.

§ 4

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (Kildeskat) jf. lovbekendtgørelse nr. foretages følgende ændringer:

1. I § 65, stk. 1, 1. pkt., ændres ”stk. 5, 6 eller 7” til: ”stk. 5 – 8”.

2. I § 65, stk. 3, 2. pkt., ændres ”Det” til: ”Udloddende foreninger skal mindst indeholde udbytteskat i minimumsudlodningen, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1. 1. og 2. pkt.”

3. I § 65, stk. 3, ophæves 5. pkt .

4. I § 65 indsættes som stk. 8:

”Stk. 8. Af udbytte af aktier eller andele, som modtages af investeringsselskaber hjemmehørende her i landet, som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, stk. 2, der ikke er investeringsforeninger og af investeringsforeninger, der er omfattede af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5a, skal der indeholdes 19,8 pct. i udbytteskat. Af udbytte af aktier eller andele, som modtages af certifikatudstedende investeringsforeninger, hjemmehørende her i landet, der ikke er omfattede af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5a, skal der indeholdes 15 pct. i udbytteskat. Skatteministeren kan fastsætte regler om nødvendig dokumentation for, at indeholdelse med 15 pct. kan finde sted. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at indeholdelse af udbytteskat kun skal finde sted ved udbetaling til investeringsselskaber som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, stk. 2.”

5. I § 65, stk. 6, ændres ”og 9” til: ”og 8”.

§ 5

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 964 af 21. september 2004 foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter ”i dette kapitel”: ”og § 29”.

2. I § 12 indsættes efter ”i dette kapitel”: ”og § 29”.

3. I § 29 indsættes som stk. 3:

”Stk. 3. Stk. 1 gælder også gevinst og tab på fordringer, der ikke er omfattede af §§ 4 og 5, hvis hovedstolen reguleres i forhold til udviklingen i priser på værdipapirer, varer og andre aktiver, bortset fra udviklingen i valuta og udviklingen i de af Danmarks Statistik beregnede forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks, jf. dog § 10.”

4. § 31, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

5. I § 31, stk. 1, 3. og 4. pkt., ændres to steder ”1. og 2. pkt.” til: ”1. pkt.”

6. § 34, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. I tilfælde, hvor en bevisudstedende akkumulerende investeringsforening, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, et investeringsselskab som nævnt i § 2 a, stk. 3, eller en bevisudstedende udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, ændrer skattemæssig status, uden at foreningen eller selskabet opløses, anses aktiver og passiver for afstået og derefter anskaffet igen på ændringstidspunktet. De anses for afstået og anskaffet til handelsværdien på det pågældende tidspunkt. Ved ændring af skattemæssig status forstås, at gevinst og tab på ejernes aktier og andele m.v. i selskab eller forening fremover beskattes efter andre regler end hidtil. Ændring af en aktiebaseret udloddende forening til en obligationsbaseret udloddende forening eller omvendt er dog ikke ændring af skattemæssig status.”

7. I § 34, stk. 3, ændres: ”som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a,” til: ”som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, eller af et investeringsselskab, som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, stk. 3,”.

8. § 43, stk. 1, affattes således:

”§ 29 har virkning for kontrakter, der erhverves den 1. juli 1991 eller senere. § 29, stk. 3 gælder dog ikke fordringer, hvor den første kreditor i henhold til fordringen har erhvervet den efter udstedelsen og denne erhvervelse er sket inden 1. januar 2005.”

§ 6

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 7. oktober 2004 foretages følgende ændringer:

1. § 5 E ophæves.

2. § 16 A, stk. 8, ophæves.

Stk. 9 - 11 bliver stk. 8 -10.

3. § 16 C, stk. 1, 1. pkt. erstattes af følgende:

”Ved en udloddende investeringsforening forstås en investeringsforening, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, såfremt foreningen inden den 1. maj i et år meddeler skatteministeren, at medlemmernes indkomst, optjent i foreningen i det foregående år, skal beskattes efter reglerne for udloddende foreninger, giver medlemmet og skatteministeren oplysning om størrelsen af minimumsudlodningen og dens sammensætning, dokumenterer dens sammenhæng med foreningens indkomst og giver oplysning om det faktisk udloddede beløb.”,

4. I § 16 C, stk.1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes foran ”undlade”: ”dog”.

5. § 16 C, stk. 3, nr. 7, affattes således:

”7) Gevinst på aktier opgjort efter aktieavancebeskatningslovens § 2 a samt udbytter og afståelsessummer efter § 16 B vedrørende samme aktier.”

6. I § 16 C, stk. 3, nr. 9, ændres ”§ 4 a, stk. 1, nr. 1, 2, 5 eller 6” til: ”§ 4 a, stk. 1, nr. 1 eller 2, uden at være omfattet af § 4 a, stk. 2, ”.

7. I § 16 C, stk. 4, 1. pkt., ændres ”kursgevinstlovens § 16” til: ”kursgevinstlovens § 16 og tab på aktier opgjort efter aktieavancebeskatningslovens § 2 a”.

8. I § 16 C, Stk. 4, 2. pkt., ændres ”fordringer” til: ”tab på fordringer”.

9. Efter § 16 C, stk. 10, indsættes som stk. 11:

”Stk. 11. Hvis oplysninger efter stk. 1 ikke gives rettidigt fra og med, at foreningen første gang har valgt at blive beskattet som udloddende forening, beskattes gevinst og tab på investeringsbeviset, der er opstået i indkomstårene fra og med indkomståret forud for rettidig indsendelse af oplysninger og de derefter følgende fire indkomstår efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 2 a. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om oplysningspligten og om den fornødne dokumentation.”

10. § 33 G ophæves.

§ 7

I lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1 og 4, ændres ”sikret” til: ”dækket”.

2. I § 4, stk. 4, ændres ”Finanstilsynets bekendtgørelse om investeringsforeningers og specialforeningers anvendelse af afledte instrumenter” til: ” Finanstilsynets regler om investeringsforeningers og specialforeningers anvendelse af afledte instrumenter på dækket basis”.

§ 8

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Uanset bestemmelserne i stk. 1, nr. 4 og 5, medregnes udlodninger samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B vedrørende aktier, som omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 3, dog til den personlige indkomst. Det samme gælder udlodninger, fortjenester og tab samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B vedrørende aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a, såfremt de ville være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, hvis de ikke var omfattet af samme lovs § 2 a.”

2. § 4, stk. 1, nr. 4 og 5, affattes således:

”4) skattepligtig aktieudbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk.1-9, der ikke er aktieindkomst efter § 4 a,

5) skattepligtig fortjeneste, fradragsberettigede tab og skattepligtige afståelsessummer efter aktieavancebeskatningslovens §§ 2, 2a, 2c, 2d og 4 eller ligningslovens § 16 B, der ikke er aktieindkomst efter § 4 a,”

3. § 4 a, stk. 1, nr. 1 og 2, affattes således:

”1) aktieudbytte efter ligningslovens § 16 A samt beløb omfattet af virksomhedsomdannelseslovens § 4, stk. 4, 3. pkt., fra selskaber, der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2e, eller 4 eller som er eller har været hjemmehørende i udlandet, medmindre aktierne er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a,

2) afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B samt beløb omfattet af virksomhedsomdannelseslovens § 4, stk. 4, 2. pkt., fra selskaber, der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2e, eller 4 eller som er eller har været hjemmehørende i udlandet, medmindre aktierne er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a,”

4. § 4 a, stk. 1, nr. 5 og 6, ophæves.

5. I § 4 a, stk. 2, ændres ”stk. 1, nr. 1 – 6” til: ”stk. 1, nr. 1 – 4” og ”§ 16 A, stk. 10” ændres til: ”§ 16 A, stk.9”.

§ 9

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. foreta-
ges følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 5 a, affattes således:

”5a) investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, bortset fra investeringsforeninger, der omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 2 a, stk. 2, og bortset fra udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1,”.

2. I § 3, stk. 1, indsættes efter nr. 18:

”19) Investeringselskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 2a, bortset fra kontoførende investeringsforeninger, jf. lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 2, og bortset fra udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C. Udbytte fra selskaber hjemmehørende her i landet til selskaber, der er omfattet af 1. pkt., beskattes dog med 15 pct. “

3. I § 5 D stk. 8, udgår: ”,dog således at ved opgørelsen af tillæg efter aktieavancebeskatningslovens § 6, stk. 6, anses den pågældende aktie som erhvervet ved begyndelsen af det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse”.

4. § 13, stk. 1, nr. 3 ophæves.
Nr. 4 bliver herefter nr. 3.

§ 10

I skattekontrolloven jf. lovbekendtgørelse nr foretages følgende ændringer:

1. I § 10 A, stk. 1, 2. pkt., ændres “investeringsbeviser i investeringsforeninger” til: “investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringsforeninger og investeringselskaber”.

2. I § 10 B, stk. 1, 2. pkt., ændres “investeringsbeviser” til: “investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringselskaber”.

§ 11

Stk. 1. Skatteansættelser, som er foretaget for indkomstårene 1996 – 2003 i henhold til aktieavancebeskatningslovens § 2 a, realrenteafgiftslovens § 3 og pensionsafkastbeskatningslovens § 3 a kan genoptages efter anmodning fra den skattepligtige. Skattestyrelseslovens § 35, stk.

2, finder tilsvarende anvendelse, idet fristen dog først regnes fra nærværende lovs ikrafttræden. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Skatteansættelser, som er foretaget for indkomstårene 1996 – 2003 i henhold til ligningslovens § 5 E, kan genoptages efter anmodning fra den skattepligtige. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, idet fristen dog først regnes fra nærværende lovs ikrafttræden. Skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. Januar 2005.

Stk. 2. § 1, nr. nr. 1 og nr. 4-7, § 2, § 4, nr. 2 og 5, § 5, nr. 7 og 8, § 6, nr. 2 og 10, § 8, § 9, nr. 1, har virkning for indtægtsførsel efter udgangen af selskabets eller foreningens indkomstår 2005.

Stk. 3. § 1, nr. 2 og 3 og 8, § 3, § 4, nr. 1 og 4, § 6, nr. 3-9, § 7, § 9, nr. 1, og § 10 har virkning fra og med indkomståret 2005.

Stk. 4. Kildeskattelovens § 65, stk. 8, 2. pkt. som ændret ved § 4, nr. 3, har virkning for udbytter deklareret i 2006.

Stk. 5 § 6, nr. 1, gælder med virkning fra indkomståret 2004 og aktieavancebeskatningsloven § 2 a som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 821 af 30. september 2003 ophæves med virkning fra indkomståret 2004

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formål og resume

I en dom af 15. Juli 2004 om visse østrigske skatteregler om indeholdelse af udbytteskat (Lenz-dommen) har EF-domstolen udtalt, at de pågældende skatteregler umiddelbart set var en hindring for investeringer i udlandet. De var heller ikke i overensstemmelse med EU-retten, blot fordi de kunne begrundes med skatteniveauet i udlandet. Domstolen afviste samtidig at tage stilling til, om de ville blive lovlige, hvis de tillod udenlandske skatter at blive fratrukket i indenlandske skatter. Det skete under henvisning til, at sådan fungerede de østrigske regler rent faktisk ikke

Reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 2 a om beskatning af fortjeneste på salg af aktier i selskaber, der er oprettet i lavskattelande, er begrundet med skatteniveauet i de pågældende lande. På baggrund af dommen må det antages, at bestemmelsen er i strid med traktatens bestemmelser om adgang til fri investering over landegrænserne.

Samtidig har dele af den finansielle sektor rejst ønske om nye beskatningsregler for hedgeforretninger.

Aktieavancebeskatningslovens § 2 a er en særregel, der beskytter effektiviteten af de generelle danske regler om beskatning af fortjenester på aktier og investeringsbeviser i finansielle selskaber. § 2 a løser følgende problem:

Renter fra en obligation, som ejes af en person her i landet, beskattes som kapitalindkomst. Hvis obligationerne ejes af et selskab i et land uden selskabsskat, og personen ejer aktierne, er det alene udbytte fra selskabet, der beskattes. Udbytte beskattes som aktieindkomst. Det er billigere. Forudsætningen for, at det er rimeligt, at der kun betales aktieindkomstskat, er imidlertid en selskabsskat og den mangler.

Uden § 2 a er et hul i skattereglerne, som lukkes ved hjælp af § 2 a og visse andre regler.

§ 2 a og de andre regler betyder, at udbytte i stedet beskattes som kapitalindkomst. Tilsvarende gælder, at avance på aktier omfattet af § 2 a også er kapitalindkomst.

På baggrund af det ovenfor anførte er formålet med lovforslaget:

- At indføre nye generelle beskatningsregler for finansielle selskaber, der ikke rejser samme behov for særregler i stil med aktieavancebeskatningslovens § 2a, som gældende regler gør.
- At øge konkurrencen på det finansielle marked ved at lette udenlandske investeringsforeningers adgang til det danske marked.
- At sikre overholdelse af EU-rettens seneste praksis.
- At imødegå, at skattereglerne hindrer stiftelse af hedgeforeninger.
- At lette danske investeringsforeningers investeringer i udenlandske selskaber igennem en klarere afgrænsning af hvilke selskaber, der omfattes af de nye regler.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om investeringsforeninger og specialforeninger fremsat af økonomi- og erhvervsministeren, der tilvejebringer det civilretlige grundlag for stiftelse af hedgeforeninger.

Formålet søges opnået igennem følgende tiltag:

1. Ophævelse af aktieavancebeskatningslovens § 2 a, regler om investeringsselskaber

Aktieavancebeskatningslovens § 2 a indeholder særligt strenge regler om beskatning af fortjener på aktier, når de hidrører fra salg af aktier i finansielle selskaber, der er hjemmehørende i lavskattelande i udlandet. Reglerne er lempeligere, når selskaberne er hjemmehørende her i landet.

Disse regler foreslås ophævet og afløst af andre regler om investeringsselskaber. Herved tilgodeses samtidig behovet for skatteregler, der gør det muligt at drive hedgeforeninger her i landet.

Forslaget om at ophæve aktieavancebeskatningslovens § 2 a og indføre nye skatteregler for investeringsselskaber går ud på at beskatte ejerne af et investeringsselskab af selskabets indkomst. Det sker ved at beskatte ejerne af udbytter og af årets kursgevinster på ejerandelene i selskabet. Det kaldes beskatning efter lagermetoden. Til gengæld gøres investeringsselskaber her i landet skattefrie. Der foreslås således beskatning i ét led ved at beskatte ejerne, mens selskabet er fritaget for skat. Forslaget om at beskatte ejerne gælder, hvad enten selskabet er beliggende her i landet eller i udlandet.

Endvidere indføres en endelig udbytteskat på 15 pct. af udbytte til investeringsselskaber. Herved sidestilles danske og udenlandske investeringsselskaber.

Begrebet investeringsselskab omfatter navnlig de akkumulerende investeringsforeninger.

I forbindelse hermed ophæves de særlige regler om skattefrie PAL-foreninger, der i stedet i et vist omfang omfattes af de foreslåede regler om investeringsselskaber

2. Kursgevinstloven

For at undgå markedsmæssige forvridninger, som forstærkes af den foreslåede beskatning af andele i investeringsselskaber, foreslås det, at ændre kursgevinstlovens regler med henblik på at sikre, at obligationer, hvis hovedstol udvikler sig i overensstemmelse med værdien af investeringsselskaber, også beskattes efter lagermetoden. Det foreslås, at de beskattes efter reglerne for finansielle instrumenter.

3. Lettere adgang for udenlandske foreninger til det danske marked

Investeringsforeninger kan akkumulere, d.v.s. de udlodder ikke. Investeringsforeninger kan også udlodde.

Det foreslås, at hvad enten foreningerne akkumulerer eller udlodder, kan de vælge beskatning efter de skatteregler, der i dag gælder udloddende foreninger. De går ud på, at medlemmerne beskattes af foreningens indtægter, som om de var oppebåret direkte.

Ændringen har praktisk betydning for de udenlandske aktiebaserede foreninger, fordi disse ikke behøver at indrette deres udbyttepolitik efter danske skatteregler for at komme ind på det danske marked.

4. Visse administrationsselskaber

Endvidere foreslås selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 3, ophævet. Den giver skattefrihed for et børsnoteret administrationsselskab, der investerer i danske mindretalsaktier, når blot udbyttet videreudloddes straks til administrationsselskabets ejere. Den må antages at være i strid med EU-retten. De pågældende vil i stedet blive omfattet af forslagetets øvrige regler, der medfører selskabsskat, når der ikke er knyttet tilbagekøbsret til aktierne i selskabet.

5. Visse lån.

Det foreslås, at ophæve reglen i ligningslovens § 5 E om bortfald af fradragsret for renter af lån, der er optaget for at købe aktier i udenlandske finansielle selskaber hjemmehørende i lavskattelande. Den må antages at være i strid med EU-retten.

1. Ophævelse af aktieavancebeskatningslovens § 2 a, regler om investeringsselskaber

Gældende ret

Investering i værdipapirer kan ske direkte ved at investor køber dem. Det kan også ske indirekte, f.eks. ved at investor investerer i en investeringsforening, der derefter foretager den egentlige investering i værdipapirer. Investeringsforeninger har eneret til at markedsføre sig overfor offentligheden. Investeringsforeningen er derfor det vigtigste mellemlid, men ikke det eneste mulige. Man kan også forestille sig et aktieselskab skudt ind imellem investor og den egentlige investering.

I skatteretlige sammenhænge er en investeringsforening et bredt begreb. Det dækker f.eks. både de egentlige investeringsforeninger, specialforeninger (med en særlig snæver investeringsprofil) og fåmandsforeninger (med en lukket medlemskreds). Det skatteretlige begreb investeringsforening dækker også de hedgeforeninger, der foreslås reguleret i økonomi- og erhvervsministerens lovforslag. De må efter gældende regler anses for akkumulerende investeringsforeninger, jf. herom nedenfor.

Begrebet investeringsforening dækker kun foreninger, der investerer. Aktieselskaber, der investerer, er ikke dækket af begrebet.

I skatteretten deles investeringsforeningerne op i kontoførende investeringsforeninger og bevisudstedende foreninger.

Kontoførende foreninger er kendetegnet ved, at medlemsskabet ikke kan overdrages til andre. Hvis et medlem vil ud af foreningen, kan det kun ske ved, at foreningen udbetaler medlemmets indskud til denne. Hvis en person vil ind i foreningen, kan det kun ske ved, at personen foretager et indskud, der gør personen til medlem. Den kontoførende forening betaler ikke skat. Medlemmet af den kontoførende forening beskattes med visse modifikationer direkte af indkomsten i foreningen, når den oppebæres, og det hvad enten indkomsten bliver udloddet eller ej. Skattereglerne er kun egnede til foreninger med få medlemmer.

Bevisudstedende foreninger er kendetegnede ved, at medlemsskabet (investeringsbeviserne) kan købes og sælges, uden at foreningen nødvendigvis blandes ind.

Det anføres ofte, at bevisudstedende foreninger er enten udloddende foreninger eller akkumulerende foreninger. Betegnelsen sigter til, at de enten udlodder deres indkomst til medlemmerne (udloddende) eller samler deres indkomst sammen i foreningen uden udlodning (akkumulerende).

I skattemæssige sammenhænge er betegnelserne misvisende, selvom de også bruges i det følgende. I virkeligheden sondres mellem foreninger, der mindst udlodder et beløb svarende til medlemmets skattepligtige indkomst, hvis medlemmet selv ejede sin part af foreningens aktiver (udloddende foreninger) og foreninger, der ikke opfylder dette krav (akkumulerende foreninger). En dansk eller udenlandsk forening kan derfor sagtens opfatte sig selv som udloddende, uden at den er det i skattemæssige sammenhænge.

Der er væsentlig flere udloddende foreninger, end der er akkumulerende foreninger.

De udloddende foreninger er skattefrie som følge af, at indkomsten overføres til modtagerne af udlodningerne, og udlodningerne selv deles op i kapitalindkomst og aktieindkomst afhængig af de underliggende aktivers karakter.

De akkumulerende foreninger, som ændringerne under nærværende punkt vedrører, selskabsbeskattes ligesom aktieselskaber og fortjenesten på investeringsbeviserne beskattes ligesom fortjeneste på aktierne.

For nogle akkumulerende foreninger – de såkaldte PAL-foreninger – gælder dog noget særligt.

PAL-foreningerne må som medlemmer kun have livsforsikringsselskaber, pensionsselskaber og personer, der beskattes af afkastet af deres pensionsordning efter pensionsafkastbeskatningslovens regler. Endvidere må de danske pengeinstitutter, der forestår handelen med beviserne også godt være medlemmer. Ellers kan handelen ikke formidles.

PAL-foreningerne betaler ikke skat. Medlemmerne beskattes til gengæld af stigning og fald i værdien af beviserne med 15 pct., som er den almindelige skattesats, der gælder PAL-skatten.

Som anført i indledningen af beskrivelsen af gældende regler kan aktieselskaber også benyttes som mellemed ved investering i værdipapirer.

I disse tilfælde gælder ikke særlige regler, Selskaberne beskattes af deres indkomst opgjort efter de almindelige regler og aktionærerne er omfattede af de almindelige regler om skat af udbyttet og skat af fortjenesten ved afståelse.

De ovenfor beskrevne regler om beskatning af medlemmerne af en investeringsforening henholdsvis aktionærerne i et aktieselskab gælder hvadenten foreningen eller selskabet har hjemsted i Danmark eller i udlandet

For investorer i akkumulerende investeringsforeninger og aktionærer i finansielle aktieselskaber gælder dog en undtagelse.

Den hænger sammen med, at akkumulerende investeringsforeninger og finansielle aktieselskaber betaler selskabsskat. Den danske aktieindkomstskatteprocent og selskabsskatten giver tilsammen en belastning, der nogenlunde svarer til skatten ved en direkte investering i obligationer. Denne sammenhæng mellem udbytteskat og selskabsskat lader sig ikke sikre ved investeringer i udlandet.

Som følge heraf findes der en regel i aktieavancebeskatningslovens 2 a., der medfører, at der sker en hårdere beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier i visse lavt beskattede udenlandske selskaber m.v. end ved afståelse af aktier i danske selskaber.

§ 2 a sikrer, at der ikke sker spekulation ved investering i f. eks. obligationer via lavt beskattede udenlandske selskaber.

§ 2 a og de andre regler betyder, at obligationsrenter, der kanaliseres igennem et 0-beskattet udenlandsk selskab, og bliver udloddet fra dette, beskattes som kapitalindkomst – ligesom ved direkte eje.

Ejeren af selskabet kan vælge ikke at udlodde indkomsten, men i stedet spare den op i selskabet (uden skat), som han derefter sælger. Derved får han en fortjeneste på aktierne i stedet for en udlodning, som uden § 2 a skulle beskattes som aktieindkomst. § 2 a betyder, at fortjenesten beskattes som kapitalindkomst. Heroverfor står, at fortjeneste ved afståelse af aktier efter mere end tre års ejertid i tilsvarende *danske* selskaber højst beskattes som aktieindkomst.

Ved at spare op i det skattefrie selskab får ejeren en rentefordel sammenlignet med direkte eje. Ved direkte eje skal der hvert år betales skat af obligationsrenterne. I det skattefrie selskab bliver skatten udskudt indtil salget. Denne rentefordel bliver udlignet efter § 2 a på den måde, at fortjenesten bliver forhøjet med et procenttillæg. Den er på 1 pct. for hvert år, hvori sælger har ejet aktierne. Forhøjelsen er dog altid mindst 10 pct.

Endelig gælder, at ved direkte eje kan kurstab på blåstemplede obligationer ikke fradrages. Det har smittet af på § 2 a på den måde, at kurstab på § 2 a aktier heller ikke kan fradrages.

§ 2 a omfatter aktier i et udenlandsk selskab m.v., herunder en investeringsforening, hvis det har finansiell virksomhed i væsentlig grad, og afkastet beskattes væsentligt lavere end efter danske regler i mindst tre år forud for afståelsen.

Virksomheden i et selskab antages i væsentligt omfang at have været af finansiell karakter, når mindst 1/3 af indtægterne stammer fra finansiell virksomhed eller forsikringsvirksomhed eller hvis handelsværdien af selskabets finansielle aktiver udgør mindst 1/3 af selskabets samlede aktiver.

§ 2 a er begrænset til finansielle aktiver, fordi disse er særlig lette at flytte rundt på, og fordi den nødvendige aktivitet med køb og salg ikke behøver at foregå fra udlandet. Ved egentlig produktionsvirksomhed er der en langt større tilknytning til udlandet.

Bestemmelsen er kritiseret for at tage for mange forskellige slags virksomheder i udlandet med. F.eks. er pengeinstitutter og forsikringselskaber omfattet uden forbehold, selvom udlånsforretninger og forsikringsvirksomhed i princippet ikke adskiller sig væsentligt fra anden produktionsvirksomhed, som man naturligt opfatter som havende tilknytning til det udland, hvori den foregår

Den er samtidig kritiseret for at være vanskelig at administrere, fordi eventuelle købere kan have vanskeligt ved at vurdere, om en aktie er omfattet af § 2 a. Det skyldes bl.a., at grænsen for, hvornår den udenlandske skat er for lav skal vurderes over en periode forud for salgstidspunktet, som jo ikke kendes på købstidspunktet.

Bestemmelsens funktion har været at beskytte effektiviteten af de generelle danske regler om beskatning af fortjenester på aktier og investeringsbeviser i finansielle selskaber

EF-domstolen har imidlertid i en dom af 15. juli 2004 i sagen C-315/02 (Anneliese Lenz) afgjort, at østrigske regler om udbyttebeskatning er i strid med EU-rettens regler om kapitalens fri bevægelighed, fordi de giver mulighed for, at udbytte fra østrigske selskaber bliver beskattet mere lempeligt end udbytte fra selskaber i andre EU-lande.

Domstolen udtalte også, at selvom indkomsten i et selskab i et andet EU-land eventuelt beskattes mere lempeligt dér, kan den omstændighed ikke berettige, at Østrig ikke giver modtagere af udbytter fra det andet EU-land samme fordele som modtagere af udbytter fra Østrig.

Domstolen udtalte udtrykkeligt (præmis 41) at beskatningsniveauet for selskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, ikke er relevant for spørgsmålet om, hvorvidt en national lovgivning er i overensstemmelse med traktatens artikel 73 B og artikel 73 D, stk. 1 og 3, om frie kapitalbevægelser, skattelovgivning og kontrol. (Den gældende traktat artikel 56 og 58).

Dette synspunkt må også have gyldighed ved vurderingen af avanceskatten efter aktieavancebeskatningslovens § 2 a .

Det må betyde, at de særlig strenge regler i den gældende § 2 a, der begrundes med beskatningsforholdene i udlandet, ikke kan opretholdes ved siden af et sæt almindelige regler, der begrundes med beskatningsforholdene i Danmark. Et sæt almindelige regler, der begrundes med beskatningsforholdene i Danmark, kan derimod altid anvendes, uanset beskatningsforholdene i udlandet.

Opgaven er derfor at opstille et sæt almindelige regler, der ikke kan misbruges, og det er det forslaget nedenfor går ud på.

Aktieavancebeskatningslovens § 2 a skal ses i sammenhæng med de såkaldte CFC-regler (tvungen sambeskatning), der på nogle områder overflødiggør § 2 a.

Efter CFC-reglerne skal en person eller et selskab, der kontrollerer et udenlandsk lavtbeskattet selskab, der i væsentlig grad har finansiel indkomst, medregne den del af den finansielle indkomst i sin indkomst, der svarer til vedkommendes ejerandel. Samtidig får den pågældende fradrag for udenlandske skatter i den danske skat.

En person, der ejer over 25 % af aktiekapitalen eller mere end 50 pct. af stemmeretten, anses for at kontrollere det pågældende selskab.

CFC beskatningen berøres ikke af den ovenfor nævnte dom vedrørende Østrig. Dommen vedrører alene udbytter og avancer. Det bemærkes endvidere, at det udtrykkeligt anføres i dommen, at man ikke i dommen ønsker at tage stilling til betydningen af, at der gives fradrag for udenlandske skatter i indenlandske skatter, fordi dette i den østrigske sag er et hypotetisk spørgsmål. Et sådant fradrag findes i CFC-reglerne.

Reglerne om CFC-beskatning overflødiggør aktieavancebeskatningslovens § 2 a i de tilfælde, hvor enkelte personer går sammen om et aktieselskab el. lign. i et udland uden beskatning med det formål, at lade aktieselskabet investere i obligationer og på den måde konvertere obligationsrente til lavere beskattet aktieudbytte.

Forslaget

Det foreslås at ophæve aktieavancebeskatningslovens § 2 a i sin nuværende form således, at der ikke længere findes særregler om investeringer igennem udenlandske investeringsselskaber. Det sker med tilbagevirkende kraft, idet de efter afsigelsen af Lenz-dommen d. 15. juli 2004 (C-315/02) må antages at være i strid med EU-rettens regler om kapitalens frie bevægelighed.

Endvidere foreslås, at en person (elle et selskab) med en andel i et investeringsselskab beskattes af forskellen mellem kursværdien af andelen ved årets udgang og kursværdien af andelen ved årets begyndelse. Hvis kursen er steget, beskattes gevinsten. Hos personer beskattes den som kapitalindkomst. Hvis kursen er faldet, er der fradrag for tabet. For personer gives fradraget i kapitalindkomsten. (Beskatning af forskellen mellem værdien ved årets udgang og værdien ved årets begyndelse kaldes beskatning efter lagermetoden). Endvidere beskattes udbytter fra selskabet. Hos personer beskattes de som kapitalindkomst. Forslaget omfatter både de tilfælde, hvor investeringsselskabet er dansk, og de tilfælde, hvor det er udenlandsk.

Til gengæld for, at kursværdi og udbytter beskattes hos ejerne som kapitalindkomst, bliver investeringsselskabet skattefrit.

.Det foreslås også, at der indeholdes en endelig udbytteskat på 15 pct. ved udbetaling af udbytte til investeringsselskabet.

Den finansielle sektor har stillet forslag til Skatteministeriet om enklere skatteregler, der muliggør oprettelse af hedgeforeninger.

En hedgeforening er en investeringsforening, der undergives særlige regler i investeringsforeningsloven, såfremt erhvervs- og økonomiministeriets lovgivning herom vedtages.

Begrebet dækker over et meget vidt spektrum af foreninger med forskellig investeringsfilosofi og risikovillighed.

Der er dog visse fællestræk for de såkaldte hedgeforeninger, nemlig:

De har et absolut afkastmål, som er uafhængigt af den generelle markedsudvikling.

Den enkelte forening har en klar investeringsstrategi.

Lovgivningen indeholder ikke begrænsninger på foreningernes investeringsfrihed, hverken vedrørende markeder, instrumenter, spredning af investeringer i værdipapirer eller gearing.

En hedgeforening kan optage lån Det må almindelige investeringsforeninger ikke.

Investeringsrådgiver har selv placeret betydelige midler i foreningerne og får præstationsbettinget honorar.

Det er blevet gjort gældende at det er kompliceret at drive en hedgeforening på grund af de mange transaktioner i foreningen, der undergives forskellige skatteregler.

De generelle regler om investeringsselskaber, der foreslås nedenfor, kan også anvendes af hedgefonde. Den opfylder de rejste ønsker om enkle regler. Der stilles herefter ikke forslag om særskilte regler for hedgeforeninger. De behandles efter forslagens almindelige regler for investeringsselskaber.

1.a. Hvem er investeringsselskab ?

Det er ikke muligt at foreslå nye regler, der er identiske med den hidtil gældende § 2 a, og dens værn af de danske skatteregler, uden at komme i strid med EU-retten. Kredsen af inve-

steringsselskaber, der er omfattet af de foreslåede nye regler, er således snævrere end kredsen af selskaber, der er omfattet af de gamle. Det er et produkt af, at det af hensyn til EU-retten tilstræbes, at reglerne er ens, hvad enten investeringsselskabet ligger her i landet eller udlandet.

En for *bred* definition af investeringsselskab kunne føre til provenutab i selskaber her i landet med udenlandsk ejerkreds. Provenutabet hidrører fra tab af selskabsskat, som ikke udlignes af de ændrede aktieavancebeskatningsregler. Det skyldes, at der ikke er skattepligt her til landet af udlandinges aktieavancer. En for *bred* definition kunne også føre til, at udenlandske koncerner brugte Danmark som et skattelyland. Begge dele er uønskværdige. En for *smal* definition vil på sigt føre til provenutab, fordi formuer vil kunne flyttes til skattefrie selskaber i udlandet. Afkastet fra disse selskaber beskattes alligevel kun med aktieindkomstskat, idet EU-retten hindrer et krav om en forudgående beskatning i selskabet.

De investeringsselskaber, der omfattes af de foreslåede regler om skattefrihed for selskabet og lagerbeskatning af ejerandelen, er selskaber (herunder investeringforeninger), hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v. Investeringsselskabet må ikke have anden virksomhed. Et selskab, der både har investeringsvirksomhed og produktionsvirksomhed, er ikke et investeringsselskab. Et pengeinstitut, der både har masseindlån og masseudlån, og som samtidig investerer i værdipapirer, har en virksomhed, der går ud over at investere i værdipapirer. Det er heller ikke et investeringsselskab. Det samme gælder realkreditinstitutter m.v. og livsforsikrings- og skadesforsikringselskaber, uanset at hele deres formue er anbragt i værdipapirer. Der sker altså en snævrere afgrænsning af de selskaber, der omfattes af lagerbeskatningen end af de selskaber, der hidtil har været omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a.

For afgørelsen af, om der foreligger et investeringsselskab, er det uden betydning, om investeringerne sker med videresalg for øje eller ej, ligesom det er lige meget, om investeringerne kan karakteriseres som passiv kapitalanbringelse eller ej.

For at et selskab er et investeringsselskab er det endvidere en betingelse, at selskabsandelene på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabernes formue.

Denne betingelse afspejler den typiske fremgangsmåde omkring indløsningsret i en investeringsforening.

I den typiske investeringsforening har medlemmerne ret til enten ved direkte tilbagesalg til investeringsforeningen eller ved et salg til investeringsforeningens kontoførende pengeinstitut at modtage et beløb svarende til den indre værdi af andelen bortset fra foreningens handelsomkostninger ved køb og salg af værdipapirer. Det foregår ofte på den måde, at det kontoførende pengeinstitut samler dagens køb og salg sammen. Alle pengeinstitutts køb og alle pengeinstitutts salg foregår til samme kurs. Hvis pengeinstitutts køb overstiger pengeinstitutts salg, er investeringsforeningen forpligtet til at indløse forskellen. Midlerne skaffer foreningen ved at sælge af sine værdipapirer.

Den enkelte, der sælger til pengeinstituttet, ved ikke, om netop hans eller hendes investeringsbevis bliver indløst.

Betingelsen omfatter ikke bare investeringsforeninger. Den omfatter også de tilfælde, hvor aktionærer i et aktieselskab med fast kapital tillægger hinanden en indløsningsret i en aktionær-overenskomst.

Det er uden betydning, at kravet om tilbagekøb først kan gøres gældende efter en vis frist.

Med tilbagekøb på forlangende af ihændeoverenkomster sidestilles, at en tredjemand tilkendegiver overfor investeringsinstituttet, at den pågældende tredjemand eller en anden tredjemand på forlangende køber alle andele til en kursværdi, der ikke afviger væsentligt fra den indre værdi. Tilkendegivelsen behøver ikke være skriftlig.

Hermed dækkes de tilfælde, hvor et investeringsaktieselskab stiftes uden aktionær-overenskomst, men hvor f.eks. det pengeinstitut, der forestår salget, tilkendegiver overfor investeringsinstitut eller kunder, at det i givet fald vil købe papiret til en kursværdi, der ikke afviger væsentligt fra den indre værdi.

Danmark har en om end ikke juridisk bindende så dog moralsk forpligtelse overfor de øvrige medlemslande af EU til en fair optræden på skatteområdet. Danmark bør således undlade at virke som skattelyland i forhold til udlandet. Som følge heraf omfatter et investeringsselskab ikke selskaber, som kontrolleres i et omfang, der i forholdet Danmark - udlandet vil medføre tvungen sambeskatning, jf. nærmere herom i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, stk. 4. Af samme grund er holdingselskaber heller ikke omfattet af investeringsselskabsbegrebet.

I selskaber, der kontrolleres af meget få aktionærer, er der ikke behov for aktionær-overenskomster for, at aktionæren frit kan iværksætte tilbagekøb til indre værdi for selskabets egne midler. Hvis selskabet ligger i Danmark, er det imidlertid selskabsskattepligtigt. Hvis det ligger i udlandet, gælder reglerne om CFC-beskatningen (tvungen sambeskatning). CFC-beskatningen gælder aktionærer, der ejer over 25 pct. af aktiekapitalen. De bliver beskattet af de finansielle indtægter i selskabet.

Efter forslaget inddrages selskaber uden aktionær-overenskomster og uden tredjemands tilkendegivelse om at ville købe til indre værdi ikke under de foreslåede regler for investeringsselskaber. Det kan betyde, at visse finansielle selskaber, som i dag er omfattet af enten § 2 a eller CFC beskatningen, ikke bliver det fremover.

1.b. Hvorfor foreslås lagerbeskatning ?

Lagerbeskatning kan lade sig gøre, fordi værdien af andelen i investeringsselskabet nøje svarer til værdien af de værdipapirer, som investeringsselskabet sidder inde. Det sikres igennem et forslag om, at andelenes værdi skal opgøres som den indre værdi uden hensyntagen til goodwill og knowhow. Ved investeringsforeninger findes der endvidere i investeringsforeningsloven særlige regler om medlemmernes adgang til indløsning af medlemsbeviser hos foreningen, der sikrer denne overensstemmelse.

Når foreningerne skal fortælle medlemmerne, hvor meget de har tjent på deres investeringer, går de også ud fra udbytter og kursstigning i årets løb. Dvs. foreningen bruger lagermetoden, når medlemmernes fortjeneste skal opgøres.

Beskatning efter lagermetoden er på mange måder enklere end de eksisterende regler i den gældende § 2 a, som bygger på realisationsprincippet.

Realisationsprincippet betyder, at skattekravet først opstår, når beviset realiseres. Når lagermetoden bruges, skal man kun vurdere, om foreningen i det enkelte år opfylder kravet til at være et investeringsselskab. Det kan man nøjes med, fordi lagermetoden inddrager fortjenesten under beskatning opgjort for hvert år for sig.

Bruger man realisationsprincippet, skal der på salgstidspunktet tages stilling til forholdene i hele ejerperioden eller i hvert i en længere periode inden salget, når det skal vurderes om betingelserne for, at der foreligger et investeringsselskab, er opfyldt. Dvs. at køber på købstidspunktet bør have en fornemmelse for forholdene på salgstidspunktet.

Endelig betyder beskatning efter lagermetoden i akkumulerende investeringsforeninger, en større ligestilling med udloddende investeringsforeninger. Udlodningspligten i de sidste betyder nemlig, at hvert års gevinster beskattes med det samme. Det er stort set samme resultat, som når lagermetoden anvendes i akkumulerende foreninger.

1.c. Hvorfor beskatning som kapitalindkomst?

Beskatningen som kapitalindkomst skyldes, at der kan forekomme obligationsrenter m.v. i selskabet, som ville være kapitalindkomst, hvis de var oppebåret gennem en direkte investering i obligationer.

Det er endvidere ikke muligt uden et større administrativt apparat at skille indkomsten fra foreningen i dets forskellige bestanddele.

Hvis indkomsten skal skilles i dets forskellige bestanddele, skal det ske gennem valg af beskatningsform som udloddende investeringsforening. Denne adgang står åben for alle – også for udenlandske foreninger .

Oblighationsrenter er ikke den eneste kapitalindkomst. Kursgevinster på obligationer, er også kapitalindkomst. Det samme gælder fortjeneste på finansielle instrumenter og fortjeneste på aktier, der sælges mindre end tre år efter, at de er anskaffet.

Når foreningen ejer blåstemplede obligationer, medfører forslaget, at tab kan fradrages, og at gevinster beskattes. Det er i modstrid til hvad der gælder ved direkte eje, hvor der hverken er tabsfradrag eller beskatning. Noget tilsvarende gælder aktieavancer ved salg senere end tre år efter, at aktierne er erhvervet. Tab kan fradrages og gevinster skal medregnes i kapitalindkomsten. Ved direkte eje kan tab ofte ikke fradrages, mens aktieavancerne er enten skattefri eller medregnes i aktieindkomsten.

1.d. Hvorfor udbytteskat?

Det foreslås, at der skal indeholdes en endelig udbytteskat af udbytte, som danske selskaber betaler til investeringsselskaber (herunder akkumulerende investeringsforeninger), med mindre der er tale om udbytte i moder-/datterselskabsforhold. Den foreslåede regel skal imødegå, at personer og selskaber i udlandet kan undgå den nuværende beskatning af udbytte fra aktier i danske selskaber ved at placere aktierne i et investeringsselskab. Efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med andre lande har Danmark ret til den gældende beskatning af personer og selskaber i de pågældende lande, for så vidt angår udbytte fra danske selskaber, hvorimod Danmark ikke kan beskatte disse personer og selskaber af værditilvækst i andele i danske investeringsselskaber. Samtidig skabes ens vilkår for danske og udenlandske investeringsselskaber.

Forslaget indeholder ikke nogen adgang til at tilbagesøge udbytteskatten for så vidt angår danske ejeres andel af investeringsselskabet. Efter afsigelsen af domstolens afgørelse af 7. september 2004 i en sag vedrørende Petri Manninen og de finske skatteregler (C-319/02) må en sådan tilbagesøgningsret mindst skulle udstrækkes til også at omfatte danske ejeres andele af udenlandske investeringsselskaber. Afhængig af dobbeltbeskatningsoverenskomst måtte man overveje, om udenlandske ejere også i et vist omfang skulle have en sådan tilbagesøgningsret. Dette er formentlig udelukket af praktiske grunde. Uanset den nøjere afgrænsning kan et system med tilbagesøgning næppe realiseres i praksis uden at komme i strid med EU rettens regler om frie investeringer over grænserne.

1.e. De særlige PAL-foreninger bortfalder

Det foreslås at de særlige akkumulerende PAL-foreninger ophæves som begreb.

Gældende ret medfører samme lagerbeskatning og samme skattefrihed for PAL-foreningen, som efter forslaget skal gælde for almindelige akkumulerende foreninger. De særlige regler for PAL-foreningerne bliver derfor overflødige. Visse PAL-foreninger med få medlemmer vil i kraft af undtagelserne i forslaget til ny § 2 a ikke blive omfattet af skattefriheden for investeringsselskaber. De vil i stedet blive skattepligtige efter forslaget til selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 5 a. De vil dog i stedet kunne omdanne sig til udloddende foreninger. Med de lempelser, der nedenfor sker i disse regler, kan det fungere lige så godt som de gældende regler.

Hvis PAL-foreningerne ikke blev ophævet som begreb, ville der opstå forskelle med hensyn til indeholdelse af udbytteskat., idet der ikke skal indeholdes udbytteskat ved udbetaling af udbytte til PAL-foreninger, mens der efter forslaget skal indeholdes udbytteskat ved udbetaling til almindelige akkumulerende foreninger. En sådan forskel vil kunne opfattes som konkurrenceforvridende.

Det samme gælder de eksisterende bestemmelser, hvorefter det udenfor de PAL-pligtiges kreds kun er danske pengeinstitutter, der må være medlemmer af en PAL-forening.

En ophævelse af de gældende regler er en forenkling af skattereglerne for investeringsforeninger.

2. Kursgevinstloven

Gældende ret

En obligation lyder typisk på, at skyldneren skal betale et bestemt fastsat beløb til en bestemt fastsat rente. Kursgevinsten på en sådan obligation er skattefri, hvis den er udstedt i danske kroner og opfylder kravet om en mindsterente i kursgevinstlovens § 38.

En obligation kan imidlertid også være udformet således, at gælden følger udviklingen i et forbrugerprisindeks o.l. Også her er kursgevinsten skattefri, hvis obligationen er udstedt i danske kroner og opfylder kravet til en mindsterente. Hvis skylden følger kursen i et valutaindeks påvirker gevinst og tab skatteopgørelsen, men først når den realiseres.

Alle disse former for obligationer har været forudsat i loven lige siden den første kursgevinstlov.

Herudover er der i de senere år dukket obligationer op, hvor gælden følger prisudviklingen på andre værdipapirer, dvs. obligationer, der snarere har haft karakter af finansielle instrumenter end af traditionelle obligationer. Alligevel skal disse papirer efter den gældende kursgevinstbeskatningslov behandles som obligationer og ikke som finansielle instrumenter.

Det er således muligt at udstede obligationer i danske kr., hvor eventuelle kursgevinster er skattefri, selvom obligationerne skal indfries til en kurs, der er bestemt af prisudviklingen på bestemte aktier. Obligationen skal blot opfylde kravet til en mindsterente efter kursgevinstloven.

Hvis obligationen er udstedt i fremmed mønt, er kursgevinsten dog aldrig skattefri. Beskatningen sker imidlertid efter de regler, der gælder for obligationer og ikke efter reglerne for finansielle instrumenter, som de ligner. Det betyder navnlig, at kursgevinst beskattes, når den realiseres, i stedet for at beskatningen sker efter et lagerprincip.

Hvis reglerne i kursgevinstloven ikke ændres, vil obligationerne endvidere kunne udstedes således, at de følger prisudviklingen i en hedgeforening eller i de papirer, som en hedgeforening indeholder. En sådan obligation vil være undergivet realisationsbeskatning. De gældende regler indeholder altså nogle forvridninger til skade for investeringer igennem hedgeforeninger.

Forslaget

Hvis reglerne om udlodningspligt i obligationsbaserede udloddende investeringsforeninger ikke skal gøres illusoriske, bør man anvende lagerprincippet ved opgørelsen af fortjeneste på aktier og investeringsbeviser i investeringselskaber. På samme måde gælder, at man er nødt til at anvende lagerprincippet på obligationer, hvis gæld følger udviklingen i et investeringselskab, en hedgeforening, bestemte værdipapirer eller et værdipapirindeks. Man kan spørge, hvor mange danske hedgeforeninger, der vil blive oprettet, hvis man bedre kan bruge en obligation, og lagerprincippet anvendt på investeringselskaber kommer i for høj grad til at fremstå som noget, der har særlig betydning for udenlandske investeringsforeninger. Det skyldes,

at de udenlandske foreninger typisk skal kvalificeres som akkumulerende foreninger efter de i dag gældende danske skatteregler. Det forventes dog, at en række af disse vil blive udloddende efter de for fremtiden foreslåede regler.

En (forkert) opfattelse af, at de foreslåede regler om investeringsselskaber særligt retter sig imod udenlandske selskaber, vil være uheldig for den EU-retlige vurdering af de foreslåede regler.

Samtidig gælder, at obligationerne minder om finansielle instrumenter, men med en anden beskatning end disse. Finansielle instrumenter beskattes efter et lagerprincip med visse begrænsninger i tabsfradraget.

Det foreslås herefter, at obligationer, hvis skyld følger udviklingen i en investeringsforening, en hedgeforening, bestemte værdipapirer eller et værdipapirindeks, beskattes efter reglerne for finansielle instrumenter.

3. Lettere adgang for udenlandske foreninger til det danske marked

Gældende ret

Foran under pkt. 1. redegøres der for, at bevisudstedende foreninger er enten udloddende foreninger eller akkumulerende foreninger. Der redegøres også for, at betegnelserne er misvisende i skattemæssige sammenhænge.

I virkeligheden sondres imellem foreninger, der mindst udlodder et beløb, der svarer til modtagerens skattepligtige indkomst ved direkte investering i stedet for investering igennem foreningen (udloddende) og foreninger, der ikke gør det.

For at en forening er udloddende, er det ikke nok, at den rent faktisk udlodder et beløb, der svarer til modtagerens skattepligtige indkomst opgjort efter dansk skattelovgivning. Det skal også fremgå af vedtægterne, at foreningen har denne udbyttepolitik. Det giver skattemyndighederne en højere grad af garanti for, at udbyttepolitikken bliver overholdt.

Et medlem af en forening kan godt indgå en aftale med foreningen om, at udlodningen ikke udbetales. Men i så fald anses udlodningen for indskudt i foreningen igen, således at medlemmet har erhvervet en ny andel på det tidspunkt, hvor udlodningen sker. Anskaffelsessummen svarer til den manglende udlodning.

At en forening er udloddende behøver altså ikke nødvendigvis at føre til, at der netto sker en pengestrøm fra foreningen til medlemmet.

Den udloddende investeringsforening er skattefri. Det skyldes at indkomsten udloddes.

I udloddende foreninger deles udlodningerne op i kapitalindkomst og aktieindkomst afhængig af de underliggende aktivers karakter. På den måde beskattes investor (dvs. investeringsbevisets ejer) af det udloddede, som om det var afkast af en direkte investering.

Den væsentligste indkomst i udloddende foreninger, der er undtaget fra udlodningspligten, er aktieavancer, der er opstået ved salg mere end tre år efter anskaffelsen af aktien. For personer er disse fortjenester ofte, men ikke altid skattefri. For selskaber er de altid skattefri.

Det er teknisk og praktisk muligt at opdele udlodninger i kapitalindkomst og aktieindkomst, men det samme er ikke tilfældet med fortjenester på salg af investeringsbeviser. Det nødvendiggør, at de udloddende foreninger deles op i aktiebaserede foreninger og obligationsbaserede foreninger.

Opdelingen afspejler også et behov i markedet til enten at investere i obligationer o.l. eller til at investere i aktier o.l.

Fortjenesten på investeringsbeviserne i de aktiebaserede foreninger beskattes ligesom fortjeneste på aktier. Beskatningen består i, at fortjenesten behandles som kapitalindkomst ved realisation indenfor de første tre år efter anskaffelsen og derefter som aktieindkomst. Ved aktiebeholdninger under kr. er fortjenesten dog skattefri efter tre år. Fortjenesten på investeringsbeviser i de obligationsbaserede foreninger beskattes som kapitalindkomst.

Som følge af at avancerne er aktieindkomst, må en aktiebaseret forening kun indeholde almindelige aktier. Den må ikke indeholde obligationer eller aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a. Det skyldes, at fortjenesten på disse er kapitalindkomst. Af hensyn til foreningernes afdækning af aktiekursrisiko og afvikling af handel må en aktiebaseret forening dog gerne indeholde finansielle aktiver og kontanter indenfor en samlet ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse.

Foreningen skal føre et dagligt regnskab over, at grænserne ikke overskrides, som afleveres til skattemyndighederne. Hvis grænserne overskrides, anses foreningen ikke længere for aktiebaseret. Det gælder også i de følgende år.

Forslaget.

I dag opfylder udenlandske foreninger ofte ikke kravene til at være udloddende foreninger. Det skyldes, at de, i det omfang de har andet end danske kunder i afdelingen, formentlig ikke vil binde sig til en udbyttepolitik, der er afstemt efter danske skatteregler. De vil derfor ofte have status af akkumulerende foreninger. Det er formentlig ikke noget større problem, hvis foreningen er baseret på udenlandske obligationer. Hvad enten obligationsindtægter i udenlandsk mønt giver sig udslag i en kursgevinst i en akkumulerende forening eller en udloddet indtægt i en udloddende forening skal indtægten beskattes som kapitalindkomst. Forskellen i den skat, som de to regelsæt giver, er næppe markant stor.

Anderledes, hvis der feks. investeres i aktier. I den akkumulerende forening vil gevinster på aktier altid blive beskattet som kapitalindkomst. I den udloddende forening behøver fortjeneste efter tre år ikke at blive udloddet, men hvis den udloddes, er den aktieindkomst.

Der er derfor behov for, at en udenlandsk forening får lettere ved at få status som udloddende forening.

Behovet søges imødekommet på fire måder:

1. Der stilles ikke længere krav om, at det skal fremgå af vedtægterne, at foreningen skal være udloddende.
2. Hvis blot foreningen oplyser om den rigtige udlodning efter dansk skatteret, således at skatteyderen kan blive beskattet af den, er det ikke nødvendigt, at den rent faktisk også udbetales.
3. Det præciseres, hvor længe en forening bliver ramt af overtrædelser af betingelserne for at være udloddende.
4. Der lempes i reglerne for, hvor længe en udloddende forening bliver ramt af overtrædelser af betingelserne for at være aktiebaseret.

Ændringerne er ens for danske og udenlandske foreninger. Ændringerne betyder, at det bliver lettere for en forening at skifte fra akkumulerende forening til udloddende forening og tilbage igen. Det nødvendiggør, at der også indeholdes en kildekat af udbytte til de danske udloddende foreninger, der dog kan tilbagesøges, når der er forsvarlig dokumentation for, at foreningen er udloddende. Den foreslåede lovtekst åbner dog mulighed for, at indeholdelse kan undlades, hvis det findes forsvarligt, fordi foreningen må antages at kunne fastholde, at den vil være udloddende..

1. Der stilles ikke længere krav om, at det skal fremgå af vedtægterne, at foreningen skal være udloddende.

I stedet for at stille krav til vedtægterne er det nok, at foreningen meddeler de danske skattemyndigheder, at den ønsker at blive behandlet efter de danske skatteregler for udloddende foreninger. En sådan meddelelse kan foreningen godt afgive, selvom den i sine vedtægter angiver, at den er akkumulerende. De nærmere retningslinjer om hvornår meddelelsen skal afgives, skal fastlægges i en bekendtgørelse. Kravet gælder såvel danske som udenlandske investeringsforeninger. Meddelelsen for et år vil typisk blive afsendt efter årets udgang på et tidspunkt, hvor udfaldet af årets investeringer kendes. Medlemmer af en udloddende forening har typisk ikke fradrag for tab eller kun kildeartsbegrænset fradrag for tab. Det skyldes, at der typisk ikke er fradrag for tab på de aktiver, som foreningerne investerer i. For at undgå for gunstig skattemæssig behandling af tab og for hård behandling af gevinst ved overgang fra udloddende til akkumulerende forening foreslås det, at overgangen sidestilles med afståelse, således at der altid ved overgangen opgøres et tab eller en fortjeneste, der så behandles efter de regler, der gælder inden overgangen. En udloddende forening kan f. eks. have haft et kurstab som følge af udlodning af skattefri kursgevinster på såkaldte blåstemplede obligationer, som foreningen ejer. Ved overgangen til lagerbeskattet akkumulerende forening opgøres et tab efter de regler der gælder indtil overgangen. Disse regler medfører i det konkrete eksempel, at der ikke er fradrag for tabet. Efter overgangen til akkumulerende forening beskattes eventuelle udlodninger altid, også af kursgevinster på blåstemplede obligationer. Samtidig er der fradrag for kurstab, hvis udlodningerne får investeringsbeviset til at falde i værdi. (Om selve overgangsåret henvises til bemærkningerne til aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 5 - .)

2. Hvis blot foreningen oplyser om den rigtige udlodning efter dansk skatteret, således at skatteyderen kan blive beskattet af den, er det ikke nødvendigt, at den rent faktisk også udbetales.

Det foreslås, at det ikke længere er en betingelse, at foreningerne rent faktisk udbetaler det udlodningspligtige beløb, den såkaldte minimumsudlodning. Det er nok, at de oplyser det og specificerer det, således at skattemyndighederne kan gennemføre beskatning af det rigtige beløb.

Det er i givet fald også minimumsudlodningen, som foreningen skal indeholde udbytteskat af og ikke det faktiske beløb, der udbetales til medlemmet.

Det er tanken at fastlægge de nærmere regler om tidspunktet for indsendelse, og hvilken dokumentation, der skal indsendes, i en bekendtgørelse herom.

I beskrivelsen af gældende ret er det fremhævet, at dette, at en forening er udloddende, ikke behøver at føre til, at der netto sker en pengestrøm fra foreningen til medlemmet.

Det hænger sammen med, at et medlem af en forening godt kan indgå en aftale med foreningen om, at udlodningen ikke udbetales. Men i så fald anses udlodningen for indskudt i foreningen igen, således at medlemmet har erhvervet en ny andel på det tidspunkt, hvor udlodningen sker. Anskaffelsessummen svarer til den manglende udlodning.

Dette forhold ændrer forslaget ikke på.

Det nye i forslaget er, at blot oplysningskravene m.v. vedrørende minimumsudlodningen m.v. overholdes, kan foreningen undlade at udbetale hele udlodningen, selvom der ikke foretages et nyt indskud. Det vil typisk have interesse, når foreningen, således som det typisk er tilfældet med udenlandske investeringsforeninger, ikke er interesseret i at tilrettelægge sin udlodningspolitik efter danske skatteregler. Det kan f.eks. skyldes, at kun en mindre del af foreningens medlemmer er danske.

Hvis det sker uden stiftelse af nye medlemsandele ændres ikke ved, at det kun er den oprindelige medlemsandel, der anses for at foreligge, og at dennes stiftelsestidspunkt ikke ændres. Medlemsandelens anskaffelsessum forhøjes dog med den ikke udbetalte minimumsudlodning, hvis skatteyderen til sin tid, når avancen gøres op, kan dokumentere, hvor stort det ikke udbetalte beløb var.

Hvis en forening udbetaler mere end minimumsudlodningen, er det for meget udbetalte kapitalindkomst efter gældende ret. Det ændres der ikke ved.

3. Det præciseres, hvor længe en forening bliver ramt af overtrædelser af betingelserne for at være udloddende

Hvis meddelelse og specifikation m.v. af minimumsudlodningen ikke indsendes, vil foreningen blive behandlet efter reglerne for akkumulerende foreninger i det år, som meddelelse og specifikation vedrører og i de følgende fem år.

Der har hidtil ikke været udtrykkelige regler om, hvorvidt en forening kan svinge frem og tilbage mellem udloddende og ikke udloddende. Det skyldes, at det har været et krav, at det skulle fremgå af vedtægterne, om en forening er udloddende. Dette krav ophæves af hensyn til de udenlandske foreninger. Til gengæld er det nødvendigt med den foreslåede femårsregel, der hindrer foreningerne i at skifte status alt efter, hvad der er skattemæssigt mest fordelagtigt. Det tilsiger hensynet til kunderne i øvrigt også, at foreningerne lader være med.

4. Der lempes i reglerne for, hvor længe en udloddende forening bliver ramt af overtrædelser af betingelserne for at være aktiebaseret.

Der redegøres for foran i afsnittet om gældende ret, at en aktiebaseret forening kun må indeholde almindelige aktier. Den må ikke indeholde obligationer eller aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a. Af hensyn til foreningernes afvikling af handel må en aktiebaseret forening dog gerne indeholde finansielle aktier og kontanter indenfor en samlet ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktiemasse.

Foreningen skal føre et dagligt regnskab over, at grænserne ikke overskrides, som afleveres til skattemyndighederne. Hvis regnskabet ikke føres eller hvis grænserne overskrides, anses foreningen ikke længere for aktiebaseret. Disse regler gælder såvel for danske som for udenlandske aktiebaserede udloddende investeringsforeninger, og det er ikke meningen at ændre dem. Det er dog hensigten at gennemføre en enkelt ændring. Hidtil har virkningen skullet gælde i al fremtid. Udenlandske foreninger kan have lettere end danske ved at begå undskyldelige overtrædelser af reglerne. Det foreslås derfor at nedsætte virkningen af at overtræde reglerne fra at skulle gælde altid til kun at skulle gælde for de følgende fem år.

4. Visse administrationselskaber

Gældende ret

Efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 3, er udbytte fra danske selskaber skattefrit for et børsnoteret selskab, hvis eneste formål er at eje aktier i andre danske selskaber, såfremt de indtjente udbytter udloddes inden fristen for indgivelse af selvangivelse for indtjeningsåret.

Bestemmelsen har kun betydning for minoritetsaktieposter. Hvis moderselskabet (holdingselskabet) ejer mere end 20 pct. er udbytter fra alle datterselskaber skattefrie, uanset om de er hjemmehørende her i landet eller i udlandet.

Forslaget

Det foreslås at ophæve bestemmelsen, idet dens sontring imellem danske og udenlandske selskaber må anses for at være i strid med EU-retten.

5. Visse lån

Gældende ret

Efter gældende ret kan renteudgifter ikke fratrækkes, når de stammer fra lån, der er blevet brugt til at købe aktier i finansielle selskaber, som er beliggende i lavskattelande, dvs. aktier som er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a.

Forslaget

EF-domstolen har i dommen af 15. juli 2004 i Anneliese Lenz-sagen udtalt, at det er i strid med EU-traktatens artikel om kapitalens fri bevægelighed, at Østrig giver skattepligtige mulighed for en lempelig beskatning, for så vidt angår udbytte af aktier i østrigske selskaber, men ikke for så vidt angår aktier i selskaber i andre lande.

Konsekvensen af denne EU-dom er, at reglen i ligningslovens § 5 E kan antages også at være EU-stridig, idet reglen medfører, at selskaber m.v. ikke kan få fradrag for renteudgifter af lån, som er anvendt til anskaffelse af aktier i visse udenlandske selskaber, hvorimod der ikke er en sådan regel for renteudgifter af lån, som er anvendt til anskaffelse af aktier i danske selskaber.

Det foreslås derfor at ophæve ligningslovens § 5 E.

Økonomiske konsekvenser for stat, amt og kommuner

Der foreligger ikke holdepunkter for velunderbyggede skøn over forslaget's provenue-mæssige konsekvenser.

EF-domstolens underkendelse af regler svarende til aktieavancebeskatningslovens § 2 a må uden dette lovforslag forventes at medføre en betydelig udhuling af det danske skatteprovenu med tiden, idet investeringsforeningsindskud må forventes at ville blive foretaget i lande uden selskabsskat. De foreslåede regler uden selskabsskat, men med lagerbeskatning af beviser i investeringsforeninger, der ikke opfylder udlodningsreglerne, skønnes i meget vidt omfang at dæmme op for en sådan udvikling, da der ikke vil være væsentlig forskel på beskatningen ved investering i en dansk investeringsforening i forhold til en udenlandsk investeringsforening. Situationen for de danske udloddende investeringsforeninger med samlede aktiver på lidt over ca. 300 mia. kr. vil herefter i det store og hele være uændret i forhold til før EF-domstolens afgørelse, om end forslaget vil bevirke, at udenlandske investeringsforeninger lettere vil kunne markedsføre sig i Danmark og dermed øge konkurrencen til glæde for danske opsparende. Endvidere muliggør reglerne etablering af hedgeforeninger i Danmark

De samlede aktiver i de eksisterende danske akkumulerende investeringsforeninger skønnes at udgøre i størrelsesordenen 2,5 mia. kr. og består næsten udelukkende af obligationer. Selskabsskatten heraf skønnes at udgøre lidt over 30 mio. kr. årligt. Denne skat bortfalder, ligesom beskatningen af investorerne's avancer og tab ved realisation bortfalder. Til gengæld sker der i det efterfølgende år en løbende beskatning af medlemmets andel af foreningens gevinster og tab, opgjort efter lagerprincippet. Omlægningen vil netto medføre en fremrykning af beskatningstidspunktet af både gevinster og tab. Herudover vil kunne ske en ændring i det samlede beskatningsniveau. For investorer med tab vil ophævelsen af kildeartsbegrænsningen medføre en lempelse af beskatningen, mens virkningen for investorer med positivt afkast vil afhænge af individuelle forhold. Efter gældende regler med den 2-ledede beskatning udgør

den sammensatte skatteprocent ca. 60 pct. for personer med den høje sats for aktieindkomst og ca. 50 pct. med den lave aktieindkomstsattesats, mens afkastet efter forslaget beskattes som kapitalindkomst med skatteprocenter, som går fra ca. 33 pct. til ca. 60 pct. Disse ændringer skønnes samlet set at indebære et årligt merprovenu af størrelsesordenen 10 mio. kr. på længere sigt ved uændret renteniveau. Staten vil få et provenutab på ca. 20 mio. kr. årligt, mens de kommunale skatter vil stige med ca. 30 mio. kr. årligt som følge af, at der efter forslaget lægges større vægt på personbeskatning, hvor den kommunale andel af provenuet er større. Bortfaldet af selskabsbeskatningen og overgangen til lagerbeskatning i det efterfølgende år skønnes i 2005 at medføre et engangstab på ca. 30 mio. kr.

Provenuet af den foreslåede kildeskat på danske aktieudbytter m.v., der tilfalder danske skattefrie akkumulerende investeringsforeninger m.v., skønnes ikke at blive af nævneværdig størrelse, da aktieinvesteringer fortsat med fordel kan ske gennem udloddende investeringsforeninger. Reglen har derfor karakter af værnsregel mod, at udlændinge ellers vil få mulighed for at omgå den begrænsede skattepligt for aktieudbytter gennem investeringsforeninger. Reglen indebærer endvidere konkurrenceneutralitet mellem danske og udenlandske investeringsforeninger

For at sikre at sammenhængen i de foreslåede regler ikke omgås ved, at hedgeforeninger forklædes som – eller ”indpakkes i” - en obligation, hvor indfrielseskursen afhænger af kursudviklingen på andre hedgefonde eller andre værdipapirer, er det foreslået, at sådanne obligationer beskattes som et finansielt instrument. Reglen har således primært karakter af en værnsregel, både i relation til de foreslåede regler for investeringsforeninger m.v. og i forhold til gældende regler, hvor reglerne om finansielle kontrakter undviges ved at forklæde dem som obligationer. De ændrede regler indebærer derfor en vis stramning, og vil derfor netto indebære en provenugevinst, formentlig af begrænset størrelse, da adgangen til tabsfradrag samtidig udvides.

Den foreslåede ophævelse af skattefriheden for aktieudbytter, som tilfalder et børsnoteret selskab, hvis eneste formål er at eje aktier i andre selskaber, og som efter vedtægterne straks skal udloddes, vurderes [ikke at have provenumæssige konsekvenser, da der i dag ikke er børsnoterede selskaber, der er omfattet af reglen.]

Administrative konsekvenser for stat, amt og kommuner

Forslaget antages at føre til en række engangsudgifter til tilpasning af de elektroniske datasystemer hos Told og Skat i størrelsesordenen 2 – 3 millioner kr.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget må antages at føre til, at det bliver lettere at afgrænse investeringsselskaber fra ikke investeringsselskaber end det i dag er at afgrænse de selskaber, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a fra de selskaber, der ikke er det. Samtidig er udenlandske pengeinstitutter m.v. ikke omfattet af definitionen. Det letter danske investeringsinstitutters investeringer i udlandet.

Endvidere må forslaget antages at føre til en større konkurrence på markedet for investeringsforeninger, fordi udenlandske foreningers adgang til det danske marked lettes.

Miljømessige konsekvenser

Der er ingen

Forholdet til EU-retten

Der henvises til de almindelige bemærkninger

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen indeholder reglerne om beskatning af andelene i et investeringsselskab.

Investeringsselskaber er internationalt set *særligt mobile* og nemme at flytte til udlandet. Forslaget går derfor ud på at opkræve skatten ikke i selskabet, men hos indehaveren af andele i selskabet. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at skattepligten for selskaberne ophæves i § 9.

Terminologien i aktieavancebeskatningsloven er således, at den taler om aktier alle vegne hvor den ikke bare handler om aktier, men også handler om investeringsbeviser og øvrige andele, der efter aktieavancebeskatningslovens § 1 er omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Nærværende forslag fortsætter denne terminologi.

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder forslaget om, at ejerandele i investeringsselskaber beskattes efter lagermetoden. I år, hvor en forening skifter fra at være udloddende til at være akkumulerende, er primoværdien ikke den historiske anskaffelsessum, men alene den faktiske værdi ved årets begyndelse. Det hænger sammen med forslaget til § 9, stk. 6, hvorefter der samtidig opgøres en avance efter de regler, der gælder indtil skiftet, som medtages i den skattepligtige indkomst i det år, hvori skiftet finder sted (det første år under lagermetoden).

Til stk. 2

Normalt tages forskellen mellem ultimo og primo til indtægt i samme år. Udloddende foreninger beskattes af deres indtjening i året efter. Efter forslaget kan man ikke udelukke, at der kan ske skift af status fra investeringsselskab til udloddende investeringsforening. Det giver derfor det enkleste resultat at beskatte selve gevinsten og tabet efter lagermetoden i det følgende år. Herfor taler også, at der bliver mere tid til at indsende de nødvendige oplysninger og foretage de nødvendige vedtagelser på foreningens generalforsamling. Af hensyn til indholdelse af udbytteskat skal evt udbytter, som udloddes fra et investeringsselskab, dog indtægtsføres i det år, hvor de udloddes. Hvis disse udbytter er endelig udlodning efter indkomstårets afslutning, afgøres spørgsmålet, om der tale om udbytter fra et investeringsselskab eller udbytter fra en udloddende forening på grundlag af foreningens status i året forud for udlodningen. Dette skal ses i sammenhæng med de foreslåede regler i § 9, stk. 5, om beskatning ved statusskift.

Til stk. 3.

Bestemmelsen sikrer at en person der sælger et investeringsbevis ikke beskattes efter andre regler end den pågældende med rimelighed kunne forvente på salgstidspunktet. Det er som

hovedregel afgørende, hvad personen bør antage vedrørende året før salgsåret. Det skyldes, at hvis en forening i år 1 beskattes som udloddende er der også i år to alt andet lige en forventning til at han beskattes som udloddende medmindre foreningen f.eks. har undladt at indsende minimumsoplysningerne vedrørende år 1. Det er en undladelse, der bevirker, at avancer fra og med år 1 skal beskattes som kapitalindkomst. Når lovforslaget også nævner salgsåret (betegnet som det løbende år) skyldes det at der i foreningen kan være truffet beslutning om skattemæssig status med fremtidig virkning.

Det løbende år og året før afgrænses på samme måde som investeringsselskabets indkomstår. Det har betydning, hvis investeringsselskab og sælger har forskelligt indkomstår.

Til stk. 3

Bestemmelsen indeholder definitionen af et investeringsselskab.

Aktier i investeringsselskaber (bortset fra ejerandele i udloddende investeringsforeninger og kontoførende investeringsforeninger) beskattes efter stk. 1.

Definitionen omfatter danske og udenlandske selskaber på lige fod.

1. Beskatning efter stk. 1 omfatter for det første fortjeneste og tab på ejerandele i alle selskaber, der er omfattet af investeringsforeningsdirektivet (dir 85/611/EØF) bortset fra kontoførende foreninger og udloddende investeringsforeninger.

De selskaber der er omfattet af investeringsforeningsdirektivet, er med direktivets egne ord: ”foretagender, der har som eneste formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og hvis andele på forlangende af ihændeherne, skal tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte for midler af disse institutters formue. Det forhold, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger med henblik på, at kursværdien for dets andele ikke afviger væsentligt fra nettoværdien, ligestilles med sådanne tilbagekøb eller indløsninger.”

Direktivet omfatter dog ikke: ”investeringsselskaber, hvis formue gennem datterselskaber hovedsagelig investeres i andre værdier end værdipapirer”

Direktivet nævner udtrykkeligt at:

”Følgende investeringsinstitutter anses ikke for investeringsinstitutter omfattet af dette direktiv:

- lukkede investeringsinstitutter,
- investeringsinstitutter, der tilvejebringer kapital uden at søge at tilbyde deres andele til offentligheden i Fællesskabet eller en del af dette,
- investeringsinstitutter, hvis andele i henhold til fondsbestemmelserne eller investeringsselskabers vedtægter kun må sælges til offentligheden i tredjelande,
- de kategorier af investeringsinstitutter, der er fastlagt i bestemmelserne i den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet er beliggende, og for hvilke [...visse af direktivets regler...] på grund af investeringsinstitutternes investerings- og låneoptagelsespolitik er u hensigtsmæssige.

(Ved lukkede investeringsinstitutter forstås investeringsinstitutter uden variabel kapital, hvis medlemmer ikke kan forlange at blive indløst til en indre værdi)

En række af disse foreninger er omfattet af den danske lov om investeringsforeninger og specialforeninger, selvom de ikke er omfattet af direktivet.

Direktivet omfatter naturligvis heller ikke investeringsinstitutter udenfor EU's område m.v.

De foreninger, der er omfattet af direktivet, er alle karakteriseret ved, at de er undergivet tilsyn i deres hjemland. Hjemlandsmyndigheden vil i tvivlstilfælde kunne afgøre, om et institut er omfattet af direktivet.

De danske selskaber, der er omfattet af denne del af definitionen, er herefter egentlige investeringsforeninger, der udsteder beviser for medlemskabet, og som er akkumulerende. Det er uden betydning, om de henvender sig til PAL-pligtige eller til andre.

2. Beskatning efter stk. 1 omfatter for det andet fortjeneste og tab på ejerandele i selskaber m.v. hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v., og hvis andele på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte for midler af selskabernes formue. Kravet om tilbagekøb på forlangende er opfyldt, selvom kravet kun kan imødekommes indenfor en vis frist. Beskatning efter stk. 1 omfatter dog ikke fortjeneste og tab på ejerandele i akkumulerende foreninger, som kontrolleres af andre, jf. nedenfor til stk. 4 eller holdingselskab, jf. nedenfor til stk. 3

Definitionen kommer herved til at omfatte en række investeringsinstitutter, der ikke er omfattet af direktivet, enten fordi de ikke henvender sig til offentligheden eller fordi låneoptagelsespolitikken eller investeringspolitikken gør direktivets regler uhensigtsmæssige, eller fordi de har hjemsted langt udenfor EU.

De pågældende institutter vil typisk være omfattede af den danske lov om investeringsforeninger og specialforeninger

En bestemmelse i vedtægterne for en hedgeforening om, at indløsning kun kan ske en gang om året, opfylder kravet om tilbagekøb på forlangende. Det gør ikke noget, at fristen er lang, men den må på den anden side ikke være bestemt af uvisse begivenheders indtræden. F.eks. er en indløsningsret, der er betinget af, at der vedtages solvent likvidation af selskabet, ikke tilstrækkelig til, at der foreligger en indløsningsret.

Begrebet selskab m.v. omfatter alle selskaber, hvor afståelse af ejerandelen er omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Definitionen på et investeringsselskab omfatter derfor ikke bare investeringsforeninger, men også f.eks. aktieselskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldte. (Ind- og udtræden i en kontoførende forening er ikke omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Kontoførende foreninger er derfor aldrig omfattet af selve investeringsselskabsdefinitionen under forslaget til stk. 2, nr. 2, selvom de kan være omfattet af definitionen under nr. 1.)

Endvidere skal selskabets virksomhed bestå i investering i værdipapirer m.v.

Ved investering forstås navnlig anskaffelse af værdipapirer, herunder erhvervelse af købsrettigheder og køberettigheder, lån og udlån af værdipapirer, og optagelse af lån for at finansiere en anskaffelse.

Det anføres i forslaget til lovtekst, at et investeringsselskab omfatter: "Et selskab o.l., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v." Heri ligger, at selskabet må ikke have anden virksomhed. Et selskab, der både har investeringsvirksomhed og produktionsvirksomhed er ikke et investeringsselskab. Et pengeinstitut, der både har masseindlån og masseudlån, og som samtidig investerer i værdipapirer, har en virksomhed, der går ud over at investere i værdipapirer. Det er heller ikke et investeringsselskab. Det samme gælder realkreditinstitutter m.v. og livsforsikrings- og skadesforsikringsselskaber, uanset hele deres formue er anbragt i værdipapirer. For afgørelsen af, om der foreligger et investeringsselskab, er det på den anden side uden betydning, om investeringerne sker med videresalg for øje eller ej, ligesom det er lige meget, om investeringerne kan karakteriseres som passiv kapitalanbringelse eller ej.

Definitionen skal ses i sammenhæng med, at det også kræves, at der er aftalt indløsningsret til indre værdi, jf. herom nedenfor.

Ved værdipapirer m.v. forstås navnlig: Aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer (herunder pengeinstitutindeståender) og rettigheder over disse samt finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven og rettigheder over disse samt kontanter.

Finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven omfatter terminskontrakter, der enten ikke opfyldes ved levering eller hvor afviklingstidspunktet ikke ligger inden for den afviklingsfrist, der er sædvanlig på området samt aftaler om køberetter og salgsretter. Det gælder dog ikke aftaler over fast ejendom.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke sædvanlige aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed samt valutakontrakter indgået i forbindelse hermed, når kontrakterne ikke er noteret på børns, medmindre der indgås modgående kontrakter.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke aftaler om hel eller delvis afståelse af virksomhed og andele af virksomhed, der kun kan opfyldes ved levering,

Betingelsen om, at selskabsandelene på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabernes formue, afspejler den typiske fremgangsmåde omkring indløsningsret i en investeringsforening.

I den typiske investeringsforening har medlemmerne ret til enten ved direkte tilbagesalg til investeringsforeningen eller ved et salg til investeringsforeningens kontoførende pengeinstitut at modtage et beløb svarende til den indre værdi af andelen bortset fra foreningens handelsomkostninger ved køb og salg af værdipapirer. Det foregår ofte på den måde, at den kontoførende pengeinstitut samler dagens køb og salg sammen. Alle pengeinstitutts køb og alle pengeinstitutts salg foregår til samme kurs. Hvis pengeinstitutts køb overstiger pengeinstitutts salg, er investeringsforeningen forpligtet til at indløse forskellen. Midlerne skaffer foreningen ved at sælge af sine værdipapirer. Der er knyttet omkostninger til salget, og det betyder, at

indløsning ikke altid kan ske fuldt ud til indre værdi. Indløsning sker til en kursværdi, der ikke afviger væsentligt fra indre værdi. Den enkelte, der sælger til pengeinstituttet, ved ikke, om netop hans eller hendes investeringsbevis bliver indløst.

Forslagets udtryk "tilbagekøb" sigter på, at det selskab, der har udstedt investeringsbeviserne/aktierne, køber dem igen. Det er et bredt udtryk, der også omfatter, at investeringsbeviset/aktien ophører med at eksistere i forbindelse med tilbagekøbet. Det er derfor fundet overflødigt i lovteksten også at bruge udtrykket "indløse". Det er dækket af "tilbagekøb".

Det er ikke fundet nødvendigt at medtage den del af definitionen på et investeringsinstitut fra direktivet, hvorefter "det forhold, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger med henblik på, at kursværdien for dets andele ikke afviger væsentligt fra nettoværdien, ligestilles med ... tilbagekøb eller indløsninger" Citatet sigter navnlig til det forhold, at køb og salg som ovenfor beskrevet organiseres igennem det kontoførende pengeinstitut, således at der bliver betalt det samme for alle beviser, selvom det som anført ikke er alle, der nødvendigvis bliver indløste. Organiseringen igennem det kontoførende pengeinstitut er tilstrækkelig dækket ved, at forslaget taler om, at "andele i selskaberne m.v. på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabernes formue."

Bestemmelsen betyder, at en forening, der ikke er omfattet af direktivet, alligevel er et investeringsselskab, når blot indløsningen kan ske som beskrevet. Det betyder, at f.eks. specialforeninger, der ikke henvender sig til offentligheden, men til en begrænset kreds, vil være investeringsselskaber. Det samme gælder de såkaldte hedgeforeninger.

Betingelsen har imidlertid også et videre område. Den omfatter således også de tilfælde, hvor aktionærer i et aktieselskab med fast kapital tillægger hinanden en indløsningsret i en aktionæroverenskomst.

Med tilbagekøb på forlangende af ihændehaveren sidestilles, at en tredjemand tilkendegiver overfor investeringsinstituttet, at den pågældende tredjemand eller en anden tredjemand på forlangende køber alle andele til en kursværdi, der ikke afviger væsentligt fra den indre værdi. Tilkendegivelsen behøver ikke være skriftlig.

Det er uden betydning, at kravet om tilbagekøb først kan gøres gældende efter en vis frist. En bestemmelse om, at der kan ske tilbagekøb, men at tilbagekøb kun kan ske engang om året, opfylder kravet om tilbagekøb inden en vis frist.

Hvis krav om tilbagekøb først kan stilles på et helt uvist tidspunkt ude i fremtiden, er kravet om, at tilbagekøb skal ske inden en vis frist, ikke opfyldt.,

Derved kommer bestemmelsen også til at omfatte investeringsselskaber, som man i direktivet karakteriserer som selskaber af den lukkede type.

Hermed dækkes de tilfælde, hvor et investeringsaktieselskab stiftes uden aktionæroverenskomst, men hvor f.eks. det pengeinstitut, der forestår salget, tilkendegiver overfor investeringsinstitut eller kunder, at det i givet fald vil købe papiret til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi.

Afvigelserne kan f. eks. skyldes sædvanlig mellemhandleravance og dækning af administrationsomkostninger i investeringsforeningen, herunder også omkostningerne ved foreningens køb og salg af værdipapirer i anledning af medlemmers indtræden eller udtræden.

I selskaber, der beherskes af en enkelt aktionær, er der ikke behov for aktionæroverenskomster for, at aktionæren frit kan iværksætte tilbagekøb til indre værdi for selskabets egne midler. I disse tilfælde gælder reglerne i ligningslovens § 16 H m. fl. om tvungen sambeskatning imidlertid. Efter forslaget inddrages disse selskaber ikke under de foreslåede regler for investeringsselskaber.

Til stk. 4

Efter bestemmelsen omfatter investeringsselskab aldrig selskaber, hvis formue gennem datterselskaber hovedsageligt investeres i andre værdier end værdipapirer.

Det vil således ikke være muligt for udenlandske produktionsvirksomheder o.l. at oprette et skattefrit holdingselskab i Danmark, selvom der er indløsningsret til indre værdi.

Selvom betingelserne for tvungen sambeskatning også er til stede (ligningslovens § 16 H og selskabsskattelovens § 32), er det alligevel reglerne for beskatning som investeringsselskab, der skal gælde. Det giver de enkleste resultater, fordi det begrænser antallet af statusændringer (d.v.s. ændringer fra almindeligt selskab til investeringsselskab og omvendt) med betydning for avanceskatten.

Til stk. 5

Efter bestemmelsen omfatter et investeringsselskab ikke et selskab, der er kontrolleret eller under væsentlig indflydelse fra et andet selskab eller en fysisk person. Ved afgørelsen af om der foreligger kontrol eller væsentlig indflydelse, anvendes samme kriterier som efter CFC-reglerne i selskabsskattelovens § 32 og ligningslovens § 16 H om tilfælde, hvor et selskab eller en person, der er fuldt skattepligtigt, kontrollerer eller har væsentlig indflydelse på et udenlandsk selskab.

Til stk. 6

Bestemmelsen undtager fortjeneste på beviser i bevisudstedende, udloddende investeringsforeninger fra beskatning efter stk. 1. Selve foreningerne er skattefrie (efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6), men deres skattefrihed modsvares af, at de har pligt til at udlodde alle fortjenester (bortset fra aktieavancer, der stammer fra salg af aktier besiddet i mere end tre år), der derefter beskattes, som om de var oppebåret direkte. En forening er efter gældende ret kun bevisudstedende og udloddende, hvis den opfylder betingelserne herfor i ligningslovens § 16 C. Foreningen kan efter gældende ret (og efter forslaget) godt have hjemsted i udlandet.

Endvidere er fortjeneste på medlemsskab af kontoførende foreninger undtaget fra beskatning efter stk. 1. Det skyldes, at der i forvejen er en beskatning på medlemskabet efter lov om beskatning af medlemmer af kontoførende foreninger.

Til stk. 7 og 8

En række af aktieavancebeskatningslovens almindelige regler er nært knyttede til opgørelse af avance efter realisationsmetoden. Det gælder § 2, § 4 og delvis § 6. Det foreslås derfor, at de ikke gælder opgørelse af avance på ejerandele i investeringsselskaber.

I den gældende aktieavancebeskatningslovens § 6, stk. 7, (hvis forslaget vedtages: § 6, stk. 6) findes en bestemmelse om, at tab ved afståelse af aktier ikke kan fradrages, hvis det svarer til skattefri aktieudbytte efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2 og 3. Aktieudbytte fra investeringsselskaber er imidlertid ikke skattefri efter forslaget, selvom der i et vist omfang gives nedsalg i skatten efter selskabsskattelovens § 17, stk. 2. Der er derfor ikke behov for en tilsvarende regel om tabsbegrænsning ved afståelse af aktier i investeringsselskaber. Der foreslås derfor ikke nogen regel svarende til § 6, stk. 7.

Ejertidsnedslag i fortjenesten ydes efter gældende regler ikke i fortjenesten på § 2 a aktier. Lagermetoden er uforenelig med ejertidsnedslag, og der ikke nogen ændringer i dette.

Familiesuccession og medarbejdersuccession i den gældende aktieavancebeskatningslov §§ 11 og 11a gælder ikke aktier i selskaber, der i overvejende grad besidder værdipapirer o.l. Successionsreglerne i §§ 11 og 11 a kommer derfor heller ikke til at gælde aktier i investeringsselskaber.

Investeringsselskaber er ikke være omfattet af fusionsdirektivet. Det skyldes, at der ikke betales almindelig selskabsskat. Allerede af denne grund gælder reglerne i den gældende aktieavancebeskatningslov § 13 om ombytning af aktier ikke aktier i investeringsselskaber.

Det følger af henvisningen i den foreslåede lovtekst til § 13 a, stk. 1 – 3, at beskatningen varer enten indtil fuld skattepligt her til landet ophører som følge af de danske skattepligtsregler eller indtil det tidspunkt, hvor skatteyderen efter dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for at være hjemmehørende i udlandet. Indgår aktierne i investeringsselskabet i et fast driftssted her i landet, varer beskatningen, indtil det faste driftssted ophører.

Det følger af personskatteloven, at gevinst og tab for personer i de enkelte år henregnes til kapitalindkomsten, således som det også er tilfældet med aktier, der sælges efter mindre end tre år.

Selvom ejerne af aktien i investeringsselskabet selv er næringsbeskattede, foreslås, at de foreslåede regler om lagerbeskatning af aktier i investeringsselskaber anvendes i stedet. Det har kun ringe betydning, fordi næringsbeskatning i forvejen typisk sker efter regler om lagerbeskatning. Forslaget til ændring af personskattelovens § 4, stk. 5, 2. pkt., betyder, at næringskattepligtige skal medregne fortjenester og tab i deres personlige indkomst.

Til nr. 2 og 3.

De foreslåede ændringer vedrører aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 2. og 3. pkt. § 2 d er en bestemmelse som omhandler udloddende investeringsforeninger. Stk. 1, 1. pkt., sam-

menholdt med personskattelovens regler, betyder, at fortjeneste på alle investeringsbeviser i udloddende investeringsforeninger som udgangspunkt beskattes som kapitalindkomst ligesom obligationsrenter. Der er ikke fradrag for tab. 2. og 3. pkt., som de foreslåede ændringer vedrører, handler om, at foreninger, der er aktiebaserede dog kan vælge at investeringsbeviserne beskattes efter aktieavancebeskatningslovens almindelige regler for aktier, dvs. at fortjenester ved salg af aktier mindre end tre år efter købet er kapitalindkomst, mens senere fortjenester er aktieindkomst eller skattefri, alt afhængig af de nærmere omstændigheder.

Forudsætningen for, at en forening kan vælge at investeringsbeviserne beskattes efter aktieavancebeskatningslovens almindelige regler, er, at den kun ejer aktier. Dog må den besidde kontanter og afledte instrumenter på dækket basis. Besiddelserne af disse to aktivgrupper må dog sammenlagt ikke overstige 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse.

Ved investering i afledte instrumenter på dækket basis forstås investeringer, der er omfattet af kapitel 4 i Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 672 af 24. juni 2004. Investeringer, der er omfattet af kapitel 5 (anvendelse på ikke dækket basis) medfører, at investeringsbeviserne beskattes efter stk. 1, 1. pkt.

Der er endvidere udstedt en bekendtgørelse om pligt til at føre et regnskab, der på daglig basis muliggør at se, om der sker overskridelser af grænserne. Dette foreslås der ingen ændringer i. Regnskabet skal fortsat indsendes til Told- og Skattestyrelsen.

Der er dog redaktionelle opstramninger i lovteksten.

Herudover har det hidtil været således, at en overskridelse af anbringelsesgrænserne medførte, at en aktiebaseret forening for tid og evighed blev omfattet af stk. 1, 1. pkt. Dette foreslås lempet, således at man er omfattet i fem år.

Hidtil har det været et krav til de udloddende foreninger, at det ikke har været nok, at de tilkendegav at ville overholde reglerne og rent faktisk gjorde det. Det har også været et krav, at det skal fremgå af vedtægterne, at der ikke må investeres i andet end aktier m.v.

Det foreslås, at kravet om, at det ligefrem skal fremgå af vedtægterne, at der kun må investeres i aktier, opgives. Det er nok, at foreningen tilkendegiver at den vil være aktiebaseret, og at der rent faktisk ikke investeres i andet end aktier og i de 25 pct. kontanter og finansielle instrumenter. Der må ikke investeres i investeringsselskaber.

Regnskab skal indsendes til Told- og Skattestyrelsen

Ifølge § 2 d, stk. 7, skal der opgøres et særligt regnskab over 25 pct. grænsen. Det skal fortsat opgøres og indsendes.

Til nr. 4

Ændringen er en følge af bestemmelsen i forslaget til § 6, stk. 6, hvorefter anskaffelsessummer, når aktieavance opgøres efter gennemsnitsmetoden, forhøjes med den manglende minimumsudlodning i udloddende investeringsforeninger. Den foreslåede ændring går ud på, at forhøjelsen også skal gælde ved aktie for aktie metoden.

Til nr. 5

De særlige regler i § 2 f om skattefri PAL selskaber foreslås ophævet som overflødige.

Til nr. 6.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 7.

Forslaget indeholder bestemmelsen om, at hvis minimumsudlodningen i en udloddende forening ikke foretages, anses den manglende betaling for en forhøjelse af anskaffelsessummen for den oprindelige andel.

Forslaget kan illustreres med følgende eksempel:

A ejer 100 andele anskaffet i 2005 og 100 andele anskaffet i 2006. Ved udlodningen i 2008 af indkomst indtjent af foreningen i 2007 udgør minimumsudlodningen pr. andel 10 kr. Den faktiske udlodning pr. andel udgør imidlertid kun 7 kr. Der udstedes ikke nye andele for de i alt manglende 600 kr. Som følge heraf forhøjes anskaffelsessummen for andele anskaffet i 2005 med i alt 300 kr. Endvidere forhøjes anskaffelsessummerne for andele anskaffet i 2006 med i alt 300 kr.

Til nr. 8

Den gældende § 9, stk. 5, indeholder regler for de tilfælde, hvor en bevisudstedende akkumulerende investeringsforening ændrer skattemæssig status til enten interessentskab (der ikke er nogen selvstændig skattemæssig enhed) eller kontoførende investeringsforening, uden at opløses. Endvidere indeholder den regler for de tilfælde, hvor en bevisudstedende udloddende investeringsforening ændrer skattemæssig status til enten interessentskab (der ikke er nogen selvstændig skattemæssig enhed) eller kontoførende investeringsforening, uden at opløses.

I alle disse tilfælde sidestilles statusskiftet med afståelse af andelene i investeringsforeningen.

Endvidere beskattes aktiverne i foreningen som om de er afstået og købt igen. For aktier findes hjemmelen i § 9, stk.6. For øvrige aktiver findes hjemmelen i kursgevinstlovens § 34, stk. 2.

Af bestemmelsen kan man også modsætningsvis slutte, at skift fra udloddende forening til akkumulerende forening ikke medfører beskatning.

Med den nu foreslåede ændrede beskatning af investeringselskaber (akkumulerende investeringsforeninger), der sker efter et andet princip end udloddende foreninger, er det imidlertid fundet nødvendigt at udvide afståelsesbeskatningen til at omfatte alle tilfælde, hvor gevinst og tab beskattes efter andre regler end hidtil.

Det foreslås derfor, at beskatning som ved afståelse sker i alle tilfælde, hvor en investeringsforening eller et investeringsselskab ændrer skattemæssig status. Ved ændring af skattemæssig status forstås alle tilfælde, hvor gevinst og tab på andelen i foreningen m.v. beskattes efter andre regler efter ændringen. Det gælder dog ikke ændring af en aktiebaseret udloddende forening til en obligationsbaseret udloddende forening eller omvendt. Det gælder heller ikke ændring fra en akkumulerende forening, der er omfattet af enten § 1, stk. 1, nr. 5a, i den gældende formulering eller af samme bestemmelse efter forslaget, til en udloddende forening.

Forslaget omfatter også det tilfælde, hvor en forening, der efter de gældende regler er akkumulerende, ændrer status til investeringsselskab i anledning af de nye reglers ikrafttræden.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende eksempel:

En forening er udloddende i 2006. Foreningen har kalenderårsregnskab. Fra og med 1. januar 2007 beskattes den som et investeringsselskab.

Kursen pr. 31.12 2006 er 110

Kursen pr. 31.12 2007 er 120

Den 1.4. 2007 udloddes minimumsudlodningen vedrørende 2006. den er 5 og beskattes i 2007.

Afståelsessum pr. 31.12 2006 ved overgang fra udloddende forening til investeringsselskab er $110 - 5 = 105$

Primoværdien ved opgørelsen af investeringsselskabets indkomst i 2007 er 105.

Ultimoværdien er 120

Fortjenesten er 15, der medtages i medlemmets skattepligtige indkomst som indkomst pr. 1.1. 2008. Har medlemmet kalenderårsregnskab er dette indkomståret 2008.

Til § 2

Forslaget er redaktionelt

Til § 3

I det omfang fusionsskatteloven ikke gælder, medfører en sammenlægning af to selskaber, at det ophørende selskabs aktiver anses for overdraget til det fortsættende selskab med heraf følgende skattemæssige konsekvenser, og at aktier i det ophørende selskab anses for afstået til gengæld for køb af aktier i det fortsættende selskab med heraf følgende skattemæssige konsekvenser.

Fusionsskatteloven handler også om spaltninger. Herved forstås den transaktion, at et selskab overfører en del af sine aktiver til et nyt selskab imod til gengæld at få aktier i det fortsættende selskab.

Reglerne i fusionsskatteloven vedrører bl.a. skattefri sammenlægninger. I det omfang, hvori dette kan ske efter gældende regler, indtræder det fortsættende selskab i det ophørende selskabs skattemæssige stilling. Det fortsættende selskab får altså ikke nye anskaffelsessummer for sine aktiver, men fortsætter med de gamle anskaffelsessummer. Selskab og aktionærer siges at succedere i det ophørende selskabs stilling. Endvidere overtager aktionærerne i det fortsættende selskab anskaffelsessummerne for aktierne i det gamle selskab. Heller ikke i forhold til aktionærerne udløser overtagelsen beskatning.

Succession betyder altså at der ikke sker nogen overdragelsesbeskatning, og at det fortsættende selskab og de fortsættende aktionærer indtræder i overdragerens skattemæssige stilling.

Hvis det ophørende selskab er undergivet lagerbeskatning efter reglerne for kapitalindkomst og samtidig er skattefrit, har aktionærerne kun yderst begrænset interesse i, at der sker succession. Heller ikke selvom det fortsættende selskab og aktionærerne i det fortsættende selskab beskattes efter andre regler. Det skyldes, at anskaffelsessummen i henhold til fusionsskattelovens § 9 er værdien ved begyndelsen af det indkomstår, hvori fusionen finder sted. Omvendt derimod: Hvis aktionæren i det ophørende selskab beskattes af realiseret fortjeneste på sine aktier vil skattefri fusion betyde fradragsret for et skattemæssigt tab, som ellers ikke ville være fradragsberettiget. Det skyldes, at primoværdien i det første år med lagerbeskatning i henhold til § 9 er den historiske anskaffelsessum.

Skattefri fusion kan derfor efter forslaget ikke ske mellem et investeringsselskab og et almindeligt aktieselskab. Det følger af forslagene i § 3, nr. 1–3 og 5.

Hvis såvel det ophørende som det fortsættende selskab er et investeringsselskab, er der imidlertid ingen betænkeligheder knyttet til at tillade skattefri fusion. Selskaberne vil i øvrigt altid kunne tilvejebringe en tilsvarende retsstilling ved en sammenslutning pr. 1. januar i et indkomstår. I § 3, nr. 4, er der derfor i disse tilfælde hjemmel til skattefri fusion.

Det samme er tilfældet, når begge selskaber er udloddende, men kun, hvis de begge er aktiebaserede eller begge er obligationsbaserede. I § 3, nr. 4 foreslås derfor, at der i disse tilfælde er hjemmel til fusion.

Spaltninger betragtes også som overdragelser, der udløser skat. Der er dog i fusionsskatteloven adgang til succession. For aktionærernes vedkommende i det fortsættende selskab betyder dette, at de kan overtage anskaffelsessummen fra de aktier, der ophører. Der knytter sig helt samme problemer til dette, som til skattefri fusion. Det foreslås derfor at investeringsselskaber ikke kan spaltes skattefrit. Det følger af den gældende lovs henvisning til, at selskabet skal være omfattet af artikel 3 i oven nævnte direktiv for at succession kan ske.

Af forslaget til nr. 5 følger dog, at et skattefrit investeringsselskab kan spaltes, hvis det fortsættende selskab også er et skattefrit investeringsselskab.

Ændringen i nr. 6 er redaktionel og er en følge af, at det efter forslaget afgøres hvert år for sig, om et selskab er et investeringsselskab.

Til § 4

Til nr. 1 og 4

Som nævnt i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 9, nr. 2, foreslås det, at et investeringsselskab (herunder en akkumulerende investeringsforening) skal betale 15 pct. skat af udbytteindtægter fra aktier i et dansk selskab, selvom lovforslaget i øvrigt medfører, at det skal være skattefrit af dets overskud. Der skal dog være skattefrihed i moder-/datterselskabs-tilfælde.

Det foreslås at indsætte en ny regel i kildeskattelovens § 65, stk. 8, hvorefter et selskab, der udlodder udbytte til et investeringsselskab, som defineret i den ny regel i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, skal indeholde en udbytteskat på 15 pct. af udbyttet. Forslaget gælder dog ikke udbytte til aktieselskaber eller de få akkumulerende investeringsforeninger, der fortsat efter forslaget vil blive beskattet som aktieselskaber. I disse tilfælde skal der af praktiske grunde fortsat indeholdes 19,8 pct. i udbytteskat ligesom overfor andre danske aktieselskaber. I forhold til udenlandske selskaber ændres ikke ved gældende regler, hvorefter der indeholdes 28 pct., modificeret i overensstemmelse med reglerne i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Til nr. 2

Bestemmelsen indeholder forslaget om, at der skal indeholdes udbytteskat af minimumsudlodningen i udloddende investeringsforeninger – også selvom den ikke udloddes. Hvis der udloddes mere end minimumsudlodningen skal der indeholdes skat i det faktisk udloddede beløb, ligesom efter gældende ret. Forslaget er en forudsætning for, at en akkumulerende forening kan vælge skattemæssig status som udloddende forening.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel som følge af, at aktieavancebeskatningslovens § 2 a og herunder også tillægget i ligningslovens § 16 A, stk. 8, ophæves.

Til nr. 4

Ændringen er redaktionel

Til § 5

Til nr. 1 – 3 og 8

Efter forslaget beskattes hedgeforeninger og andre investeringsselskaber pakket ind som obligation efter reglerne for finansielle instrumenter. Herved sikres, at lagerbeskatningen af investeringsselskaber ikke gøres illusorisk. Forslaget omfatter herudover også de tilfælde, hvor en obligation følger udviklingen i bestemte værdipapirer, idet det kan være en forms sag, om

en obligation opregner værdipapirer i en hedgeforening uden at nævne hedgeforeningen eller nævner hedgeforeningen uden at opregne værdipapirerne.

Forslaget omfatter ikke gæld, idet tab på gæld ikke er fradragsberettiget i dag. Forslaget omfatter tab på fordringer, fordi gevinst på blåstemplede fordringer også er omfattet.

Det foreslås, at forslaget først får virkning for obligationer, der første gang udstedes og sælges den 1. januar 2005 eller senere. Det berører altså ikke obligationer, der allerede er kommet i omløb.

Til nr. 4 og 5.

Ændringen er redaktionel som følge af ophævelsen af aktieavancebeskatningslovens § 2 a.

Til nr. 6 og 7

Ændringen er en parallel til den foreslåede ændring af aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 5, der bl.a. vedrører aktier, som investeringsselskabet ejer. Denne bestemmelse vedrører de øvrige finansielle aktiver, som investeringsselskabet ejer. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 8.

Til § 6

Til nr. 1

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, har EF-domstolen i dommen af 15. juli 2004 i Anneliese Lenz-sagen udtalt, at det er i strid med EU-traktatens artikel om kapitalens fri bevægelighed, at Østrig giver skattepligtige mulighed for en lempelig beskatning, for så vidt angår udbytte af aktier i østrigske selskaber, men ikke for så vidt angår aktier i selskaber i andre lande.

Konsekvensen af denne EU-dom er, at reglen i ligningslovens § 5 E kan antages også at være EU-stridig, idet reglen medfører, at selskaber m.v. ikke kan få fradrag for renteudgifter af lån, som er anvendt til anskaffelse af aktier i visse udenlandske selskaber, hvorimod der ikke er en sådan regel for renteudgifter af lån, som er anvendt til anskaffelse af aktier i danske selskaber.

Det foreslås derfor at ophæve ligningslovens § 5 E.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af forslaget om at ophæve den gældende aktieavancebeskatningslov § 2 a.

Til nr. 3

Det foreslås, at det ikke længere skal gøres til en betingelse for, at en forening er udloddende, at dette fremgår af dens vedtægter. I stedet foreslås det, at det er nok, at foreningen oplyser og

specificerer minimumsudlodningen. Endvidere skal den faktiske udlodning oplyses, og foreningen skal tilkendegive et ønske om at være udloddende forening. Endelig skal der fremsendes oplysninger, der dokumenterer sammenhængen med foreningens indkomst. Oplysninger kan foreningen vente med at indsende i op til to år efter den 1. januar pr. hvilken, man ønsker at være en udloddende forening. For 2006, kan man altså vente med at indsende oplysninger m.v. indtil 31. december 2007.

Til nr. 4

Rettelsen er redaktionel.

Til nr. 5

Bestemmelsen vedrører den situation, at en udloddende investeringsforening ejer beviser i et investeringsselskab. Den udloddende forenings fortjeneste opgøres efter lagermetoden i forslaget til en ny aktieavancebeskatningslovens § 2 a. Hvis opgørelsen udviser en nettofortjeneste, skal den udloddes. Den skal udloddes, selvom det ikke er en realiseret fortjeneste.

Til nr. 6

Ændringen er redaktionel som følge af ændringer i personskatteloven.

Den handler om pligt til at udlodde udbytter m.v., der er aktieindkomst. Pligten efter denne bestemmelse omfatter ikke udbytte fra § 2 a selskaber. Udbyttet er efter formuleringen af personskattelovens § 4 a, stk. 2 ikke omfattet af § 4 a, stk. 1, nr. 1. Udbytte fra § 2 a selskaber er kapitalindkomst, og skal i medfør af andre bestemmelser udloddes sammen med den øvrige kapitalindkomst.

Til nr. 7

Bestemmelsen vedrører den situation, at en udloddende investeringsforening ejer beviser i et investeringsselskab. Den udloddende forenings fortjeneste opgøres efter lagermetoden i aktieavancebeskatningslovens § 2 a. Hvis opgørelsen udviser et nettotab, fradrages det efter de almindelige regler for negativ kapitalindkomst i udloddende investeringsforeninger.

Til nr. 8

Ændringen er redaktionel. Efter sammenhængen med de øvrige punktnummer i bestemmelsen omhandler det punktum, der foreslås tydeliggjort, kun tab.

Til nr. 9

Det foreslås at give de foreninger, som ønsker, at deres beviser skal kunne handles efter reglerne for udloddende foreninger, en pligt til hvert år at fremsende dokumentationen til Told- og Skattestyrelsen.

I år, hvor dokumentationen er forsinket eller utilstrækkelig, ændrer foreningen status med virkning for det år dokumentationen vedrører og de følgende år. Den strenge retsvirkning hænger sammen med, at de udenlandske foreninger, der også er underlagt disse regler, ikke er under dansk jurisdiktion i øvrigt.

Foreningerne skal dele udlodningerne op i kapitalindkomst, aktieindkomst og skattefri beløb i overensstemmelse med kravene i ligningslovens § 16 C, og foreningen skal kunne redegøre for indkomstens sammensætning i foreningen og sammenhængen med udlodningen. De nærmere regler om indholdet af dokumentationen forventes udarbejdet af Told- og Skattestyrelsen.

Til nr. 10.

§ 33 G er en pendant, der gælder personer, til ligningslovens § 17, stk. 2 og 3, der gælder selskaber. Den giver personer adgang til at få eftergivet en del af skatten af aktieudbytte fra udenlandske selskaber, der er omfattet af den gældende aktieavancebeskatningslovens § 2 a. § 33 foreslås ophævet ligesom selskabsskattelovens § 17, stk. 2 og 3. Der henvises til bemærkningerne til § 9, nr. 6

Til § 7

Ændringen er redaktionel

Til § 8

Til nr. 1

Det er kun 2. punktum i stk. 5, der foreslås nyaffattet. Som hovedregel foreslås det at indkomst fra § 2 a aktier er kapitalindkomst, jf. nedenfor. I nærværende forslag (til nr. 1) gøres en undtagelse for det tilfælde, at ejeren er næringsdrivende med køb og salg af aktier. I så fald beskattes som personlig indkomst.

Til nr. 2 og 3

Det foreslås her, at udbytter, tab og avancer fra aktier, der efter forslaget er omfattet af § 2 a beskattes som kapitalindkomst hos personer.

Til nr. 4.

Ændringen er redaktionel. Bestemmelserne er overført til § 4 a, stk. 1, nr. 1 og 2 .

Til nr. 5

Ændringen er redaktionel.

Til § 9

Til nr. 1

Bestemmelsen betyder, at 1) akkumulerende investeringsforeninger i almindelighed 2) hedgeforeninger og 3) investeringsaktieselskaber bliver skattefri, jf. bemærkningerne til forslaget under nr. 3. Det følger samtidig af forslaget til en ændret § 2 a i aktieavancebeskatningsloven, at fortjeneste og tab på beviserne beskattes fuldt ud efter lagerprincippet. Hos personer beskattes de som kapitalindkomst. Endvidere beskattes udbytte fuldt ud uden nedsættelse til 66 pct., selvom de oppebæres af aktieselskaber. Lovteknisk opnås det sidste ved, at der ikke foretages ændringer i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 3, sammenholdt med at forslagens avanceskatregler indsættes i aktieavancebeskatningslovens § 2 a.

Til nr. 2 og 4

Som nævnt i de almindelige bemærkninger foreslås det, at et dansk investeringsselskab (herunder en akkumulerende investeringsforening), som defineret i den ny aktieavancebeskatningslovens § 2 a, skal være undtaget fra skattepligt, men at de dog skal betale en skat på 15 pct. af udbytteindtægter fra aktier i danske selskaber.

Den foreslåede beskatning af udbytte fra danske selskaber skal imødegå, at personer og selskaber i udlandet kan undgå den nuværende beskatning af udbytte fra aktier i danske selskaber ved at placere aktierne i et investeringsselskab. Efter de gældende regler i kildeskatteloven og selskabsskatteloven er en person eller et selskab, hjemmehørende i udlandet, begrænset skattepligtig af udbytte fra selskaber her i landet. Beskatningen er endeligt opfyldt ved de 28 pct. udbytteskat, som det danske selskab skal indeholde ved udlodning af udbyttet. Den begrænsede skattepligt omfatter dog ikke udbytte, som et dansk (datter)selskab udlodder til dets udenlandske moderselskab, hvis forskellige betingelser er opfyldt, herunder at beskatningen skal nedsættes eller bortfalde efter EU's moder-/datterselskabsdirektiv eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Når et dansk selskab udlodder udbytte til en person eller selskab, der er hjemmehørende i et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, reguleres beskatningen af udbyttet også af overenskomstens regler. Danmark har som altovervejende hovedregel ret til at beskatte udbytte fra danske selskaber, selv om den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i det andet land, men den danske beskatning må ikke være overstige en vis procentdel af udbyttets bruttobeløb, typisk 15 pct. I moder-/datterselskabstilfælde er grænsen dog lavere.

Derimod tillader overenskomsterne som altovervejende hovedregel ikke, at Danmark gennemfører den beskatning af værditilvækst i andele i et investeringsselskab, som skal være modstykket til skattefrihed for selskabet, for så vidt angår personer og selskaber, hjemmehørende i andre lande med dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

Forslaget om, at investeringsselskaber skal være skattepligtige af udbytte fra danske selskaber skal imødegå, at personer og selskaber i udlandet kan undgå den nuværende beskatning af udbytte fra aktier i danske selskaber ved at placere aktierne i et investeringsselskab.

I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det at indsætte en ny regel i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, hvorefter investeringsselskaber, som defineret i den ny aktieavancebeskatningslovens § 2 a, som hovedregel skal være undtaget fra skattepligt efter denne lov, men at de dog skal være skattepligtige af udbytteindtægter fra selskaber, hjemmehørende her i landet. Den foreslåede ny regel i § 3, stk. 1, nr. 19, går endvidere ud på, at skattepligten af udbytte skal være endeligt opfyldt ved den udbytteskat, som det udloddende selskab skal indeholde.

I lovforslagets § 4 foreslås det at indsætte et nyt stk. 8 i kildeskattelovens § 65, hvorefter der alene skal indeholdes 15 pct. udbytteskat af udbytte til investeringsselskaber, omfattet af den ny aktieavancebeskatningslovens § 2 a.

Det foreslås dog, at der ikke skal ske beskatning af udbytte, som et investeringsselskab oppebærer fra et dansk selskab, hvis det førstnævnte selskab ejer mindst 20 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende (datter)selskab, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2. Det foreslås derfor at ophæve sidste punktum i denne bestemmelse, hvorefter et dansk moderselskab ikke var skattefri af udbytte fra aktier i et udenlandsk datterselskab, hvis aktierne var omfattet af den hidtil gældende aktieavancebeskatningslovens § 2 a.

Derimod skal et investeringsselskab, som oppebærer udbytte fra et dansk selskab uden for moder-/datterselskabstilfælde, ikke være omfattet af reglen i selskabsskattelovens § 13, stk. 3, hvorefter udbytte modtaget fra et dansk eller udenlandsk selskab kun skal medregnes med 66 pct. af udbyttebeløbet ved det modtagende selskabs indkomstopgørelse.

Til nr. 3

Der er tale om en redaktionel rettelse som følge af den foreslåede ophævelse af den gældende § 2 a i aktieavancebeskatningsloven.

Til nr.4

§ 13, stk. 1, nr. 3, medfører, at udbytte som et børsnoteret selskab, der udelukkende administrerer aktier i andre selskaber, modtager fra danske mindretalsaktier, bliver skattefri, når blot de udloddes året efter. § 13, stk. 1, nr. 3, er begrænset til investeringer i danske selskaber og den begrænsning, der antagelig skyldes, at der er sikkerhed for, at danske selskaber betaler selskabsskat, strider imod EU-traktatens regler om kapitalens frie bevægelighed. Den bliver samtidig overflødig i de tilfælde, hvor den børsnoterede administrator efter forslaget bliver et skattefrit investeringsselskab.

Til § 10,

Til stk. 1

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, har EF-domstolen i dommen af 15. juli 2004 i Anneliese Lenz-sagen udtalt, at det er i strid med EU-traktatens artikel om kapitalens fri bevægelighed, at Østrig giver skattepligtige mulighed for en lempelig beskatning alene for så vidt angår udbytte af aktier i østrigske selskaber og ikke for så vidt angår aktier i selskaber i andre lande.

Konsekvensen af denne EU-dom er, at de danske regler i aktieavancebeskatningslovens § 2 a kan antages også at være EU-stridige, idet § 2 a medfører, at avance ved afståelse af aktier i visse udenlandske selskaber beskattes hårdere end avance ved afståelse af aktier i danske selskaber.

Skattestyrelseslovens § 35 har regler om ekstraordinær ændring af en skatteansættelse, f.eks. når hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse, skatteministerens beslutning etc. I så fald kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 5 år forud for underkendelsen.

EU-dommen i Anneliese Lenz-sagen angik indkomståret 1996.

I overensstemmelse med § 35 foreslås det i stk. 2, at skatteansættelse foretaget efter den gældende § 2 a i aktieavancebeskatningsloven kan genoptages efter anmodning fra den skattepligtige, således at ansættelsen foretages efter aktieavancebeskatningslovens andre regler.

Efter forslaget skal fristerne i skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, for fremsættelse af anmodningen om ekstraordinær genoptagelse finde tilsvarende anvendelse. Dog skal fristen på 6 måneder, efter at den skattepligtige er kommet til kundskab om det forhold, der begrunder fravigelse af fristerne i lovens § 34 for ordinær genoptagelse, regnes fra lovens ikrafttræden. Ligeledes skal bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finde tilsvarende anvendelse. Det vil sige, at tilbagebetalingskrav som følge af den ændrede ansættelse ikke er omfattet af 1908-lovens 5-års forældelsesfrist.

Stk. 2

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, har EF-domstolen i dommen af 15. juli 2004 i Anneliese Lenz-sagen udtalt, at det er i strid med EU-traktatens artikel om kapitalens fri bevægelighed, at Østrig giver skattepligtige mulighed for en lempelig beskatning, for så vidt angår udbytte af aktier i østrigske selskaber, men ikke for så vidt angår aktier i selskaber i andre lande.

Konsekvensen af denne EU-dom er, at den danske regel i ligningslovens § 5 E kan antages også at være EU-stridig, idet reglen medfører, at selskaber m.v. ikke kan få fradrag for renteudgifter af lån, som er anvendt til anskaffelse af aktier i visse udenlandske selskaber, hvorimod der ikke er en sådan regel for renteudgifter af lån, som er anvendt til anskaffelse af aktier i danske selskaber.

Skattestyrelseslovens § 35 har regler om ekstraordinær ændring af en skatteansættelse, f.eks. når hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse, skattemi-

nisterens beslutning etc. I så fald kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 5 år forud for underkendelsen.

EU-dommen i Anneliese Lenz-sagen angik indkomståret 1996.

I overensstemmelse med § 35 foreslås det i lovforslagets § 11, stk.2, at skatteansættelser foretaget i indkomstårene 1996 – 2003 efter ligningslovens § 5 E kan genoptages efter anmodning fra den skattepligtige, således at de pågældende ansættelser ændres, som om Ligningslovens § 5 E ikke eksisterede.

Efter forslaget skal fristerne i skattestyrelseslovens § 35, stk. 2, for fremsættelse af anmodningen om ekstraordinær genoptagelse finde tilsvarende anvendelse. Dog skal fristen på 6 måneder, efter at den skattepligtige er kommet til kundskab om det forhold, der begrunder fravigelse af fristerne i lovens § 34 for ordinær genoptagelse, regnes fra lovens ikrafttræden. Ligeledes skal bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 35, stk. 4, finde tilsvarende anvendelse. Det vil sige, at tilbagebetalingskrav som følge af den ændrede ansættelse ikke er omfattet af 1908-lovens 5-års forældelsesfrist.

Til § 12

Til stk. 2

De i stk. 2 nævnte bestemmelser omhandler kursgevinst på aktier i investeringsselskaber og udbytter fra investeringsselskaber og udloddende foreninger.

Til stk. 3

De i stk. 3 nævnte regler omhandler beskatningen af selskabet Endvidere omhandler de beskatning af gevinst eller tab på investeringsbeviser i akkumulerende foreninger, som opgøres efter de gældende regler og realiseres ved overgang til investeringsselskab. Gevinsten eller tabet opgøres den 1. januar 2005. En akkumulerende forening, der ønsker at overgå til at være udloddende forening og dermed undgå avancebeskatningen, har tiden indtil 1 maj 2006 til at beslutte sig, inden selvangivelsen for 2005 skal indgives

Til stk. 4

Bestemmelsen omhandler ikrafttræden af reglerne om indeholdelse af udbytteskat ved udbetaling af udbytte til et investeringsselskab.

Til stk. 5

Indkomståret 2004 lignedes i 2005. Det er en konsekvens af Lenz-dommen, at ligningen skal foregå, som om § 2 a ikke eksisterede. Som følge heraf foreslås der en udtrykkelig regel om at §

2 a ophæves med virkning fra 2004. Det betyder *ikke*, at de hidtidige § 2 a aktier nu bliver skattefri. Det betyder blot, at de i stedet skal kvalificeres efter de øvrige bestemmelser i aktieavancebeskatningsloven, det vil navnlig sige § 2, 4 og 3. De regler i den øvrige skattelovgivning, der med virkning for 2004 knytter sig til den ændrede kvalifikation skal anvendes i stedet for de regler der knytter sig til kvalifikationen som aktie omfattet af § 2 a. uanset hvor de står. Hvis ophævelsen af § 2 a betyder, at avanceopgørelsen fra og med 2004 skifter fra realisationsprincippet til lager, fordi aktierne m.v. bliver omfattet af § 3, skal alle § 3's regler om opgørelsen anvendes.